

การศึกษาเจตคติ และพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ปริญญาณพนธ์
ของ
บุปผา คุณทีโน

- 8 ก.ย 2530

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2530

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ท 15358

164148

การศึกษาเจตคติ และพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
บุปผา คุณสินโน

>

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนกรินทร์วิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2530

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษา เจตคติและพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน
วัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เปรียบเทียบระหว่างเพศและประเภทโรงเรียนและศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่าง เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับพฤติกรรมรักรวมเพศ โดยใช้
แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ และแบบสอบถามพฤติกรรมรักรวมเพศ ซึ่ง
สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ $t - test$, $F - test$ และ
Pearson Correlation Coefficient

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล
ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (Stratified random
sampling) แบบการสุ่มที่ไม่เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละระดับชั้น (Non
Proportional stratified random sampling) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน
การศึกษาจำนวน 680 คน เป็นหญิง 333 คน และชาย 347 คน

ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง
มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักรวมเพศไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย
มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง
มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีพฤติกรรม
รักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย
มีพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

7. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง
มีพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักรวมเพศไม่แตกต่างกัน

9. เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักรวมเพศอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY ATTITUDES AND HOMOSEXUAL BEHAVIOR
OF ADOLESCENT STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

BUBPHA KUNPINO

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

January 1987

The objectives of this study were to study attitudes and homosexual behavior of adolescent students in Bangkok as well as to study the relationship between attitudes toward homosexual behavior and actual homosexual behavior a questionnaire was designed by the researcher to investigate attitudes toward homosexual behavior and actual homosexual behavior. Results were analysed in terms of sex and Kinds of Schools by using t - test, F - test and Pearson Correlation Coefficient.

The sample in this study consisted of 680 upper secondary school students (374 males and 333 females) from public schools in Bangkok obtained by stratified random sampling and non proportional stratified random sampling

The findings were as follows

1. There were no differences in attitudes toward homosexual behavior among students in Co - educational school, boys' schools and girls' schools.
2. There were Statistically significant differences in attitude toward homosexual behaviors of male students in Co - educational school and boys' schools at .05 level.
3. There were statistically significant differences in attitudes toward homosexual behavior of female students in Co - educational school and girls' schools at .05 level.

4. There were statistically significant differences in attitudes toward homosexual behavior of male and female students at .01 level.

5. There were statistically significant differences in homosexual behavior of students in Co - educational school, boys' schools and girls' schools at .05 level.

6. There were statistically significant differences in homosexual behavior of male students in Co - educational school and boys' schools at .01 level.

7. There were statistically significant differences in homosexual behavior of female students in Co - educational schools and girls' schools at .01 level

8. There were no statistically significant differences in homosexual behavior of male and female students.

9. There was a statistically significant correlation between attitude toward homosexual behavior and homosexual behavior at .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสี่ตและคณะกรรมการสข ได้พิจารณาปฏิญานินพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาหาญฉติค
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสข

.....ประธาน

.....ประธาน

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ ทวีสิทธิ์ อธิการ
มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ วิทยาเขตขอนแก่น และศาสตราจารย์ บุญมา วัชรศักดิ์มงคล
ที่ได้ให้การสนับสนุน และให้คำแนะนำในการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงขอกราบ
ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ราชภัฏสโมสร์ ที่ได้กรุณาอนุญาตการศึกษา ตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัย
ทำการศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ และนับว่าเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยประสบผลสำเร็จในการ
ศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ขอขอบพระคุณ ดร.ชนวรชนม์ อิ่มสมบูรณ์ นิสิตที่ร่วมชั้นเรียน วิชาเอกศึกษาศาสตร์
ตลอดจนทุกท่านที่ไม่ได้กล่าวนามในที่นี้ ได้ช่วยเหลือ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ผู้วิจัยสำนึกในความกรุณาที่ได้รับจากทุกฝ่ายที่มีส่วนช่วยให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลง
ด้วยดี จึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

บุปผา คุณพิโน

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	X ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	8
	/ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
	X ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	9
	นิยามศัพท์เฉพาะ	10
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	X สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	34
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
	กลุ่มประชากร	35
	X กลุ่มตัวอย่าง	35
	X เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	37
	วิธีการดำเนินการรวบรวมข้อมูล	41
	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	41
	X สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	48

๐๗๖

บทที่

หน้า

5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	66
๕.๑	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	66
	กลุ่มตัวอย่าง	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	67
	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
+	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	68
×	อภิปรายผล	69
	ข้อเสนอแนะ	74
	บรรณานุกรม	76
	ภาคผนวก	81

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นที่ 1 กลุ่มโรงเรียนแยกตามประเภทโรงเรียน ...	48
2	แสดงกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน	49
3	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน	50
4	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน	51
5	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	52
6	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน	53
7	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน	54
8	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง	55
9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน	56
10	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย	57

11	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ ของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิง ที่เรียนในโรงเรียนหญิง	58
12	ผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	59
13	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของ นักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน	60
14	ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน	61
15	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย .	62
16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนหญิง . ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง .	63
17	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง	64
18	ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับคะแนน พฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน	65
19	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รักรวมเพศ	95
20	แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมรักรวมเพศ .	97

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ทรัพยากรอันมีค่ายิ่งของประเทศชาติ คือ ทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรมนุษย์ เป็นเรื่องจริงที่จะกล่าวได้ว่า หากชาติใดมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพสูง แม้จะเผชิญกับความยุ่งยากในการนำทรัพยากรอื่น ๆ มาใช้ประโยชน์ แม้จะมีอุปสรรคมากมายในการพัฒนาประเทศแต่ประชากรที่มีคุณภาพก็จะสามารถพาชาติบ้านเมืองพ้นจากอุปสรรคต่าง ๆ และพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าได้ด้วยวิธีระมัดระวัง ด้วยความชาญฉลาดแห่งปัญญาและด้วยจิตวิสัยที่ซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือสังคม

การที่ประเทศชาติจะมีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพได้ จะต้องได้รับการพัฒนาและเตรียมบุคคลมาตั้งแต่วัยเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังจะก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับภาระในการพัฒนาชาติบ้านเมือง จึงสมควรที่จะได้รับการอบรมดูแลเพื่อเสริมสร้างให้มีคุณสมบัติที่พึงปรารถนาโดยเฉพาะในทางที่เป็นความต้องการของสังคม ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นบุคคลเหล่านี้ก็จะสามารถสืบทอดภาระรับผิดชอบในชาติบ้านเมืองต่อจากผู้ใหญ่ด้วยดี (ปราณี รามสูต , 2528 : 74)

(ในนโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว ได้มีการกล่าวถึงความสำคัญของวัยรุ่นหรือเยาวชนไว้ว่า "เยาวชนเป็นจำนวนมากและกำลังอยู่ในวัยที่เต็มไปด้วยพลัง ทั้งทางกาย การเรียนรู้ และความคิด เยาวชนเป็นความหวังของชาติทั้งในด้านการธำรงและพัฒนาบรรทัดฐานวัฒนธรรม พัฒนาสังคมให้มีความก้าวหน้า ความเสมอภาคและความยุติธรรม การสืบทอดความเป็นเอกราชของชาติ รวมทั้งการใช้วิจารณญาณในการปรับเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นการลงทุนสูง และไม่ควรให้เกิดการสูญเสีย ดังนั้นการป้องกันมิให้เกิดปัญหาจึงจะได้ผลดีกว่าการตามแก้ปัญหา" (สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ
2524 : 0 - 1))

✕ ในทางจิตวิทยามีผู้ให้ความสำคัญของวัยรุ่นว่า เป็นวัยที่ควรให้ความสนใจ เป็นวัย
ที่ควรจะต้องศึกษา เพื่อทำความเข้าใจให้ถ่องแท้ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากสาเหตุ ดังนี้

1. วัยรุ่นเป็นวัยที่เป็นหัวเลี้ยวหัวต่อจากวัยเด็กมาสู่วัยผู้ใหญ่ วัยรุ่นจึงมีความสับสน
เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับวัย บางครั้งคิดว่าตนเองเป็นเด็ก เพราะครู ผู้ปกครอง
บิดามารดาให้ความเอาใจใส่ราวกับเป็นเด็ก ๆ ไม่ปล่อยให้ทำอะไรได้อย่างอิสระ แต่บางครั้ง
ก็คิดว่าตัวเองน่าจะเป็นผู้ใหญ่ได้แล้ว เพราะมีร่างกายเติบโตเหมือนผู้ใหญ่ ได้รับการบอก
ให้วางตัวแบบผู้ใหญ่ ไม่สามารถทำอะไรบางอย่างที่เคยทำได้เหมือนเมื่อเป็นเด็ก ดังนั้นวัยรุ่น
จึงมักมีปัญหาในเรื่องการปรับตัว บางคนไม่สามารถแก้ปัญหาให้ตนเองได้ จึงไปมั่วสุมใน
อบายมุขต่าง ๆ บุคลิกภาพแปรปรวนจนถึงระดับโรคจิต โรคประหลาด ๆ

2. วัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีความรู้สึกทางเพศ ต้องการเรียนรู้เรื่องเพศ ต้องการ
ระบายอารมณ์ที่เป็นความกดดันทางเพศ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่หากไม่ได้รับความรู้หรือคำแนะนำที่
ถูกต้อง ก็จะเกิดปัญหาทางเพศในวัยรุ่นได้ง่าย

3. วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องเตรียมตัวเพื่อประกอบอาชีพหรือรับผิดชอบตนเอง ซึ่งควร
หาการศึกษา สწรวจ ทดสอบความรู้ความสามารถ ความสนใจ เพื่อให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของสังคม

4. วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการมีแบบฉบับที่ตนเองคาดหวัง มีอุดมการณ์ มีปรัชญาชีวิต
ของตนเอง เนื่องจากเขามีพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม หากไม่รับการ
ควบคุมให้เป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องหรือได้รับการถ่ายทอดคุณสมบัติจากต้นแบบที่ดี ก็จะเป็น
เงื่อนไขที่จะเกิดปัญหาในวัยรุ่นได้ในเวลาต่อมา (สุชา จันทร์เอม, 2528 : 3 - 5)

นอกเหนือไปจากความสำคัญของวัยรุ่นโดยทั่วไปดังกล่าวมาแล้ว เมื่อวันที่ 7 เมษายน
2528 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 37 ปี ของวันอนามัยโลก องค์การอนามัยโลก ยังให้ความสำคัญ
วัยรุ่นในแง่สุขภาพโดยกำหนดให้ปีนี้เป็นปีเยาวชนโดยให้คำขวัญ "เยาวชนสุขภาพดีเหมือนมี

ทรัพยากรเยี่ยม" จึงเป็นที่น่ายินดีว่าวัยรุ่นหรือเยาวชนจะได้รับความสนใจ เอาใจใส่โดยเฉพาะในเรื่องสุขภาพซึ่งหมายความว่าทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต^๑ (แต่เป็นที่น่าวิตกว่าในขณะนี้วัยรุ่นของเราเป็นจำนวนมากกำลังประสบกับปัญหาสุขภาพจิต^๒) โดยเฉพาะในเรื่องที่มีสาเหตุมาจากความสับสนในบทบาททางเพศ หรือพฤติกรรมทางเพศซึ่ง นายมารุต บุนนาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ความเห็นว่า ปัญหาสุขภาพจิตที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นมากขึ้นนั้นเนื่องมาจากภาวะทางสังคมโดยเฉพาะชี้ให้เห็นว่าปัญหาที่น่าวิตกเป็นอย่างมาก คือ ปัญหาพฤติกรรมผิดเพศ โดยที่จะพบว่าขณะนี้วัยรุ่นมีความสับสนในการแสดงตัวเป็นเพศหญิงหรือชายกันมาก (ไทยรัฐ, 2527 : 2) (จากปัญหาพฤติกรรมผิดเพศดังกล่าวทำให้เป็นที่น่าวิตกว่าในที่สุดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาอย่างหนึ่งในสังคมจะเกิดขึ้นตามมาด้วย นั่นคือพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนหรือเป็นความผิดปกติทางเพศชนิดหนึ่ง จากความหมายของคำว่า^๓ พฤติกรรมเบี่ยงเบน มีผู้กล่าวว่าหมายถึง "พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาแล้วทำให้ผู้พบเห็นเกิดความรู้สึกไม่พอใจ รังเกียจ ทั้งนี้เพราะพฤติกรรมนั้นมีความผันแปรออกไปจากบรรทัดฐานของสังคม"^๔ โดยการพิจารณาคัดสินใจทั้งในเชิงสถิติ และในเชิงบรรทัดฐานของสังคม (ดวงกมล เวชบรรยงรัตน์, 2527 : 55))

(สิ่งหนึ่งที่เป็นข้อควรนำมาประกอบการพิจารณาความเป็นไปไ้ของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ คือ มีผู้พบว่าในปัจจุบันอัตราของบุคคลที่มีพฤติกรรมดังกล่าวเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก นายแพทย์สมโภชน์ สุวัทนา นายแพทย์ฝ่ายจิตเวชทั่วไป โรงพยาบาลสมเด็จเจ้าพระยา ทำการศึกษาผู้ป่วยที่มีปัญหารักร่วมเพศ ยืนยันว่าในจำนวนผู้ป่วยพบว่ามีจำนวนเพิ่มมากขึ้น และเป็นที่น่าสังเกตว่าเป็นในเพศชายมากกว่าหญิง^๕) จากการศึกษาประวัติผู้ป่วยพบว่ามีสาเหตุมาจากการเลี้ยงดูมากที่สุด และรองลงมาคือ สาเหตุทางจิตใจ การเลียนแบบในสังคม โดยเฉพาะให้ความเห็นว่าในปัจจุบันสภาพในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การรับวัฒนธรรมจากต่างประเทศ และการรับรู้ในเรื่อง "รักร่วมเพศ" จากสื่อมวลชนต่าง ๆ มากขึ้น ก่อให้เกิดการเลียนแบบโดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่น และจากกรณีนี้ผู้วิจัยเข้าใจว่า การแต่งกายที่ได้รับความนิยมให้เป็นแฟชั่นวัยรุ่นขณะนี้ก็น่าจะเป็นสาเหตุอีกประการหนึ่ง เพราะเครื่องแต่งกาย

ดังกล่าวเป็นประเภท unisex คือ สามารถสวมใส่ได้ทั้งเพศชายและหญิง รวมถึงแฟชั่นที่เกี่ยวกับทรงผมในขณะนี้อีกด้วย ได้รับคำปรารภจากหลายท่านว่า เคียวนั้นเราไม่สามารถแยกเพศได้จากการพิจารณาการแต่งกายของวัยรุ่นขณะนี้เสียแล้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ย่อมสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมผิดเพศเป็นอย่างมาก สันนิษฐานกันว่าจะพบพฤติกรรมเหล่านี้ได้ตามเมืองใหญ่ ๆ โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร เพราะสภาพการเลี้ยงดูของครอบครัวที่อยู่ในสังคมที่มีการแข่งขันและต้องต่อสู้เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ทำให้พ่อแม่ไม่มีเวลาสำหรับลูก และโดยมากแม่จะมีบทบาทในครอบครัวมากกว่าพ่อจึงมักใกล้ชิดกับลูกชายมาก ในที่สุดเด็กชายจะเลียนแบบแม่จนเกิดความผิดปกติทางเพศเมื่อโตขึ้น นอกจากนี้การเลี้ยงดูของครอบครัวที่ต้องถูกละเลยดูเด็กให้เป็นอีกเพศหนึ่งตามที่ตนคาดหวังไว้ ซึ่งผิดกับเพศที่แท้จริงก็มีส่วนเป็นอย่างมาก

จากการศึกษาของนายแพทย์สมโภชน์ สุวธนา ยังพบว่าผู้ที่มีความผิดปกติในเรื่องนี้มักเริ่มมาจากระยะที่อยู่ในวัยรุ่น โดยเฉพาะในเคื่กระดับมัธยมศึกษาสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อสุขภาพเป็นอย่างมาก คือ พบว่าคนเหล่านี้มีปัญหาสุขภาพจิต เช่น รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อยวิตกกังวล ขาดความมั่นใจในตนเอง บางคนมีอาการถึงขนาดพยายามฆ่าตัวตาย และพบเสมอว่ามีอาการของโรคประสาทอีกด้วย สิ่งที่น่าสนใจจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า เมื่อมีความผิดปกติในเรื่องนี้แล้ว การรักษาเพื่อให้กลับมามีความปกติทางเพศเป็นเรื่องยาก มักไม่ประสบผลสำเร็จ ส่วนใหญ่จึงพยายามรักษาในลักษณะที่ช่วยให้คนเหล่านี้สามารถยอมรับตนเอง มีความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขมากขึ้น

ดังนั้นการเลียนแบบซึ่งเป็นภาวะธรรมชาติของวัยรุ่นจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่ครู ผู้ปกครอง หรือพ่อแม่จะต้องคอยระมัดระวัง เพราะวัยรุ่นเลียนแบบได้ง่าย โดยเฉพาะเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเรียนรู้อันเป็นเรื่องเพศ หากมีการเกี่ยวข้องหรือมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันกับตนแล้วโอกาสที่จะกลับไปมีเพศสัมพันธ์แบบปกติก็น้อยมาก (สำนักข่าวไทย อสมท, 2524 : 7) จึงเป็นเรื่องที่น่ากลัวว่าหากปล่อยให้พฤติกรรมเหล่านี้แพร่ขยายไป ก็จะเป็นสิ่งที่ไม่อาจแก้ไขในทางใดได้เลย)

Sex Way Life

ในปัจจุบันนี้เราจะได้พยายามสร้างความเข้าใจให้สังคมรับรู้ว่า "รักร่วมเพศ" เป็นเพียงพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบน (Sexual Deviation) เท่านั้น ไม่ใช่ โรคจิต โรคประสาท ทั้งนี้โดยมติที่ประชุมการจำแนกโรคของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน คศ. 1968 และการจำแนกโรคสากลครั้งที่ 9 ขององค์การอนามัยโลก คศ. 1978 (สุวัฒนา อารีพรหม, 2524 : 380) แต่ยังมีคนเป็นจำนวนมากที่เข้าใจว่า การมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นเรื่องวิถถการ น่ารังเกียจ น่าขยะแขยง ทำให้ไม่ยอมเข้าใกล้หรือมีการติดต่อสื่อสาร กับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ หากสังคมไม่ยอมรับหรือผู้เป็นเองไม่ยอมรับสภาพที่เป็นอยู่นั้น มีเจตคติไม่ดีต่อตัวเอง ต่อผู้อื่น ก็เป็นเหตุให้เกิดความขัดแย้งขึ้นภายในจิตใจ ซึ่งจะส่งผล ต่อสุขภาพจิตทั้งของตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อแม่ สมาชิกในครอบครัว ตลอดจน เพื่อน ผู้ร่วมงานในวงการทำงาน สถาบันและตำแหน่งอาชีพที่หา (ทิศ โขติวัฒนกุล, 2526 : 3)

X ~~✗~~ พฤติกรรมรักร่วมเพศ นอกจากจะมีผลกระทบกระเทือนถึงสุขภาพจิตของบุคคลแล้ว ยังปรากฏว่าขณะนี้ พบโรคติดต่อร้ายแรงโดยเฉพาะในกลุ่มที่มีความสัมพันธ์ทางเพศแบบ รักร่วมเพศ ซึ่งโรคนี้ยังไม่มี การค้นพบวิธีการรักษาเพื่อให้หายจากโรคอีกด้วย วงการแพทย์ เรียกชื่อโรคนี้ว่า "เอดส์" (AIDS) เป็นคำย่อมาจาก Acquired Immunodeficiency Syndrome เป็นโรคติดเชื้ออันตรายที่เกิดจากเชื้อไวรัสกลุ่ม Retrovirus ชนิด

Human T. Lymphotropic retrovirus III/Lymphadenopathy associated virus (HTLV - III/LAV) ทำให้มีอาการของภาวะภูมิคุ้มกันโรคบกพร่อง ซึ่งก่อให้เกิด การติดเชื้อบางชนิดได้ง่าย เกิดความผิดปกติหรือเป็นมะเร็งบางชนิด, อันตรายของโรคนี้พบว่า เกือบร้อยละ 40 ผู้ที่เป็นโรคนี้เกินกว่า 2 ปี มีโอกาสเสียชีวิตสูงขึ้นถึงร้อยละ 70 โรคนี้ ค้นพบในปี ค.ศ. 1980 ในประเทศสหรัฐอเมริกา ที่แคลิฟอร์เนีย และนิวยอร์ก โดยพบว่า ผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศโดยเฉพาะ) และมีบางส่วนที่ได้รับเชื้อโรค เข้าสู่ร่างกายด้วยวิธีฉีดสารเสพติดเข้าเส้นเลือด (ประมวล ภาณุภาค, 2528 : ไม่มีเลขหน้า) X

ในปัจจุบันมีรายงานการพบผู้ป่วยด้วยโรคนี้เป็นจำนวนมาก ถึงรายงานผู้ป่วยด้วยโรคเอดส์ (AIDS) ขององค์การอนามัยโลก (กองระบาดวิทยา 2528 : ไม่มีเลขหน้า) พบว่า

ในประเทศสหรัฐอเมริกา

จำนวนผู้ป่วยก่อนเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1983	1,406 ราย
ระหว่างเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1983 ถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 1984	2,896 ราย
ระหว่างเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1984 ถึงเดือนเมษายน ค.ศ. 1985	5,698 ราย
รวมจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับรายงานแล้ว	10,000 ราย

ในทวีปยุโรป

(17 ประเทศ ได้แก่ ออสเตรีย เบลเยียม เชโกสโลวาเกีย เดนมาร์ก ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมัน กรีซ ไอร์แลนด์ อิตาลี เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ โปแลนด์ สเปน สวีเดน สวิสเซอร์แลนด์ และอังกฤษ)

จำนวนผู้ป่วยก่อนเดือนมกราคม ค.ศ. 1981	18 ราย
ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1982	67 ราย
ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1983	235 ราย
ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนธันวาคม ค.ศ. 1984	417 ราย
รวมจำนวนผู้ป่วยที่ได้รับรายงานแล้ว	762 ราย

สำหรับในประเทศไทย รายงานจากกองระบาดวิทยา กรมควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข พบผู้ป่วยจำนวนหนึ่งซึ่งยังไม่ได้มีการเปิดเผยอยู่ระหว่างการวินิจฉัยโรค

รายที่ 1 พบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2527 เป็นชายชาวอเมริกัน มาจากรัฐลุยเซียนา ประเทศสหรัฐอเมริกา อายุ 28 ปี ถึงแก่กรรมแล้ว

รายที่ 2 พบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2527 เป็นชายชาวอเมริกัน มาจาก รัฐเอลิโซนา ประเทศสหรัฐอเมริกา อายุ 38 ปี ถูกส่งตัวกลับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว

รายที่ 3 พบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2528 เป็นชายชาวอเมริกัน มีอาชีพช่างทำผมสตรีในบริเวณ ลูซุมวิท 39 เขตพระโขนง อายุ 30 ปี กลับประเทศสหรัฐอเมริกาแล้ว

รายที่ 4 พบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2528 เป็นชายไทย อายุ 27 ปี เป็นนักศึกษาในวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ถึงแก่กรรมแล้ว

รายที่ 5 พบผู้ป่วยเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2528 อายุ 46 ปี เป็นเจ้าหน้าที่ในสถานทูตแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ ทราบว่าขณะนี้ออกเดินทางไปจากประเทศไทยแล้ว

ผู้วิจัยได้รับความบอกเล่าว่า ตามความเป็นจริงแล้วยังมีจำนวนผู้ป่วยในระเทศไทยเราอีกเป็นจำนวนมาก และด้วยเหตุผลส่วนตัวทำให้ผู้ป่วยเหล่านั้นไม่ยอมเปิดเผยตนเอง แต่ก็ได้พยายามติดต่อขอรับการรักษาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบแล้ว และบางรายได้ออกไปรับการรักษาในต่างประเทศ ขณะนี้ได้มีการค้นคว้าในเรื่องโรคระบาดนี้กันมาก โดยเฉพาะผู้ที่รู้ตัวว่ามีพฤติกรรมร่วมเพศได้ไปขอรับการตรวจวินิจฉัยโรคกันเป็นจำนวนมาก ดังที่เราได้รับทราบจากสื่อมวลชนเสมอมา

✕ จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ทรัพยากรของชาติส่วนหนึ่งกำลังเผชิญกับสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต โดยเฉพาะบุคคลที่จะเป็นอนาคตของชาติ คือ วัยรุ่น วัยซึ่งกำลังสับสนในความเปลี่ยนแปลงของตนเองจากวัยเด็กมาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ปัญหาพฤติกรรมร่วมเพศนี้เป็นปัญหาที่เราป้องกันได้ หากเราเข้าใจและศึกษาสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ได้ทราบสภาพที่เป็นจริงและร่วมมือกันหาแนวทางเพื่อประคับประคองให้วัยรุ่นเหล่านั้นผ่านช่วงวัยรุ่นไปได้อย่างปลอดภัย และเป็นทรัพยากรที่มีค่าของชาติต่อไป ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร และด้วยเหตุที่ผู้วิจัยระลึกอยู่เสมอว่า เจตคติเป็นสิ่งที่สามารถทำนายพฤติกรรมของมนุษย์ได้ รวมถึง

เป็นสิ่งที่มิอาจหลีกเลี่ยงการเกิดพฤติกรรมทั้งในทางยอมรับหรือปฏิเสธพฤติกรรมนั้นอีกด้วย ผู้วิจัยจึงเชื่อว่าผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เกี่ยวข้องให้ได้รับทราบข้อเท็จจริงในเรื่องเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อหาทางป้องกันการเกิดพฤติกรรมดังกล่าว รวมทั้งยังเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในทิศทางอื่นอีกต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตามตัวแปร

2.1 เพศ

2.2 ประเภทโรงเรียน คือ

2.2.1 โรงเรียนสหศึกษา

2.2.2 โรงเรียนชาย

2.2.3 โรงเรียนหญิง

- ✓ 3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลจากการศึกษาทำให้ทราบเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร อันเป็นประโยชน์สำหรับครู อาจารย์ ผู้ปกครอง นักวิชาการ ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจที่ต่องานศึกษาพฤติกรรมรักร่วมเพศตามสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน

2. ผลจากการศึกษารั้วนี้ จะเป็นประโยชน์ในการกำหนดแนวทางเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิตอันมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่น
3. เพื่อกระตุ้นให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่น ได้มีการตื่นตัวในการที่จะหาทางร่วมมือกัน เพื่อเสริมสร้างแนวความคิดที่ถูกต้องเหมาะสมรวมถึงกำหนดบทบาทของตน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกันอยู่ที่การพัฒนาทรัพยากรของชาติเหล่านี้ให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศชาติต่อไป
4. ผลของการศึกษานี้จะเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนเนื้อหาในวิชาสุขศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน
5. ผลจากการศึกษารั้วนี้ เป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะหาการศึกษาค้นคว้า หรือทำการวิจัยในเรื่องราวที่เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศได้ต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร

ในการศึกษารั้วนี้มุ่งศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มโรงเรียนดังต่อไปนี้

1.1	โรงเรียนสหศึกษา	จำนวน	64	โรงเรียน
1.2	โรงเรียนชาย	จำนวน	17	โรงเรียน
1.3	โรงเรียนหญิง	จำนวน	11	โรงเรียน
		รวมจำนวน	92	โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างตาม

ระดับชั้น (Stratified random sampling) แบบการสุ่มที่ไม่เป็นไปตามสัดส่วนของ
ประชากรในแต่ละระดับชั้น (Non - proportional stratified random sampling)
(ฉัตรพงษ์ - เจริญพิทย์ - 2526 : 119) ได้กำหนดว่าโรงเรียนในเทศบาลนคร ๖๕๐๐๙

ตัวแปรที่ศึกษา *

โรงเรียน ๕๕๕๐๙ และ ๖๕๐๐๙

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ประเภทโรงเรียน คือ

1.2.1 โรงเรียนสหศึกษา

1.2.2 โรงเรียนชาย

1.2.3 โรงเรียนหญิง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1 เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ

2.2 พฤติกรรมรักรวมเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. พฤติกรรมรักรวมเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลเกิดมีอารมณ์ ความคิด
ความรู้สึกทางเพศต่อบุคคลเพศเดียวกันตน หรือพฤติกรรมที่บุคคลต้องการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคล
ที่มีเพศเดียวกันกับตน

2. เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ หมายถึง ความคิดเห็น ท่าที ความรู้สึก
ที่แสดงออกในลักษณะที่จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านบุคคลที่มีพฤติกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน
แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ คือ

2.1 เจตคติที่ดีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ หมายถึง ความคิดเห็นในทางที่ดีต่อ
บุคคลที่มีพฤติกรรมรักรวมเพศ เช่น มีความรู้สึกเห็นใจไม่รังเกียจ ยอมรับนับถือ มีการแสดงออก

ที่จะมีส่วนร่วมในความพยายามที่จะเข้าใจและให้การช่วยเหลือผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

(2.2) เจตคติที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ หมายถึง ความคิดเห็นในทางที่ไม่ดีต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เช่น มีความรู้สึกเหยียดหยาม รังเกียจ กลัว ไม่กล้า มีปฏิสัมพันธ์หรือใกล้ชิดกับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ไม่พยายามเข้าใจ ไม่สนใจ หรือไม่ต้องการให้ความช่วยเหลือ มีการแสดงออกและมีส่วนร่วมในการพยายามที่จะต่อต้านเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ

3. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่มีการเรียน ถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

(3.1) โรงเรียนสหศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่รับนักเรียนทั้งเพศชายและเพศหญิงเข้าเรียนรวมห้องเรียนเดียวกัน

(3.2) โรงเรียนชาย หมายถึง โรงเรียนที่รับนักเรียนเฉพาะเพศชายเข้าเรียนในโรงเรียน

(3.3) โรงเรียนหญิง หมายถึง โรงเรียนที่รับนักเรียนเฉพาะเพศหญิงเข้าเรียนในโรงเรียน

(4.) นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนที่มีอายุระหว่าง 13 - 20 ปี จากการแบ่งช่วงอายุออกเป็นวัยต่าง ๆ ของเกย์ (ปราณี รามสุข 2525 : 10 อ้างมาจาก Guy R. Lefrancois. 1973 : 317) ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

ความหมายของรักร่วมเพศ

มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมรักร่วมเพศไว้มากมาย สิ่งหนาท อุสาโท และพรณิกา ต่วนโสภณ (สิ่งหนาท อุสาโท และพรณิกา ต่วนโสภณ 2526 : 16) ได้ให้ความหมายว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การมีอารมณ์เพศ หรือความรู้สึกรักใคร่กับเพศเดียวกัน เป็นภาวะของอารมณ์ทางเพศของเพศใดเพศหนึ่ง เกิดแปรปรวนจิตใจเพศเดียวกัน

ประนอม สโรชมาน (ประนอม สโรชมาน 2524 : 164) ให้ความหมายของรักร่วมเพศว่า คือ การมีความใคร่กับคนเพศเดียวกัน

ณรงค์ เลื่องประชา (ณรงค์ เลื่องประชา 2525 : 105) กล่าวว่า รักร่วมเพศ เป็นการแสดงออกทางเพศต่อเพศเดียวกัน และชอบสัมผัสหรือร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ (วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ 2523 : 77) ให้ความหมายของรักร่วมเพศว่า หมายถึง การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน

สมโภชน์ สุขวัฒนา (สมโภชน์ สุขวัฒนา 2520 : 543) กล่าวว่า รักร่วมเพศ หมายถึง การมีความรู้สึกหรือการแสดงออกทางเพศกับเพศเดียวกัน คือ ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จึงพอสรุปได้ว่า รักร่วมเพศ คือ พฤติกรรมที่บุคคลเกิดมีอารมณ์หรือความรู้สึกทางเพศต่อบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน หรือต้องการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน จึงอาจกล่าวได้ว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นการแสดงออกของพฤติกรรมใน 2 ลักษณะ คือ

1. มีอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ความพึงพอใจ เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน

2. มีการกระทำ การแสดงออกทางกายภาพ เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าทางเพศกับบุคคลที่มีเพศเดียวกันกับตน

รักร่วมเพศ มีชื่อเรียกเฉพาะในทางจิตวิทยาและทางการแพทย์ว่า โฮโมเซ็กชวล (Homosexual) ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ใช้ได้ทั้งกับเพศชาย กับเพศหญิง และหากต้องการที่จะชี้เฉพาะถึงเพศใดก็อาจกล่าวเจาะจงลงไปว่า รักร่วมเพศชาย (Male homosexuality) หรือรักร่วมเพศหญิง (Female homosexuality) (John. 1979 : 372)

ในปัจจุบันพฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ได้มีการเรียกในชื่อต่าง ๆ มากมาย เช่น เรียกว่ารักร่วมเพศชายว่าเป็นพวก เกย์ (Gay) ซึ่งสันนิษฐานจากความหมายตามรูปศัพท์แล้วน่าจะหมายถึงความแจ่มใส ร่าเริง สนุกสนาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้มักเป็นคุณสมบัติของพวกเขา รักร่วมเพศชาย ในขณะที่เพศสัมพันธ์ระหว่างกัน และรวมถึงบุคลิกภาพโดยทั่วไปของผู้ที่ยอมรับสภาพตนเองว่ามีความสุขจากชีวิตรักร่วมเพศของเขา (อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 156) แต่ก็มีผู้กล่าวว่า "เก" มาจาก "เกสร" ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของดอกไม้ เข้าใจว่าเป็นเพราะพวกเขารักร่วมเพศชายมีบทบาททางเพศที่สามารถดึงดูดให้เพศชายด้วยกันประทับใจ เหมือนแมลงที่หลงใหลน้ำหวานของเกสรดอกไม้ที่สามารถดูดดื่มได้ไม่รู้หมดสิ้น และกล่าวว่าพวกเขารักร่วมเพศชายนี้จะเปรียบเพศหญิงเป็นเพียงกลีบดอกไม้ ซึ่งมีแต่ความสวยงามและบอบบางเมื่อถึงเวลาที่ร่วงโรยเหี่ยวเฉา ไม่มีรสชาดหอมหวานเหมือนเกสรดอกไม้ (เนียร ขนอง (นามแฝง) 2525 : 17 - 18) และผู้วิจัยได้ทราบมาจากบางทัศนะว่า "เก" มาจากความหมาย ไม่ตรง เบี้ยวไป หรือเฉไป นั่นคือเบี่ยงเบนไปจากปกติด้วยเหตุที่รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศชนิดหนึ่งนั่นเอง นอกจากนี้ บางครั้งเรียก "ตุ๊ด" สำหรับชายที่มีบุคลิกและการแต่งกายที่คล้ายเพศหญิง ซึ่งไม่แน่ว่าบุคคลประเภทนี้จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศ บางกรณีพบว่า เป็นเพียงพวกดัดเพศ (Tranvestism) ซึ่งเป็นพวกมีความสุขเมื่อได้แต่งกายในแบบตรงข้ามกับเพศของตนเอง ซึ่งเป็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอีกชนิดหนึ่ง ในกรณีเดียวกัน ในหญิงที่แต่งกายโฉบเฉี่ยวไปทางเพศชายก็ถูกเรียกว่า "ทอม" ซึ่งมาจาก "ทอมบอย" (Tom - boy) หรือ "คั" ซึ่งมาจาก "เลดี้" (Lady)

ใช้เรียกเพศหญิงที่แต่งกายเป็นหญิงแต่นิยมคงคู่ไปกับเพศหญิงที่แต่งกายเป็นชายหรือพวก "ทอม" แต่ถึงพบว่าเพศชายที่แต่งกายและมีกริยาคล้ายหญิงก็ถูกเรียกว่า "ดี้" เหมือนกัน ✕

สำหรับพวกที่รวมเพศหญิงมีชื่อเฉพาะเรียกว่า "เลสเบียน" (Lesbian) หรือ "เอล บี" (L.B.) ซึ่งก็มาจาก Lesbian นั้นเอง มีผู้สันนิษฐานว่ามาจากคำว่า Lesbos เป็นชื่อเกาะแห่งหนึ่งที่มีหญิงที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งชองกรีกอาศัยอยู่ และหญิงผู้นั้นมีพฤติกรรมรักรวมเพศ (สมโภชน์ สุขวัฒนา 2522 : 32) ✕

นอกจากนี้โดยทั่วไปมักเรียกบุคคลผู้มีพฤติกรรมผิดเพศโดยรวม ๆ ว่า "กระเทย" โดยข้อเท็จจริง กระเทยบางกลุ่มไม่มีพฤติกรรมรักรวมเพศเลย ในขณะนี้จึงค่อนข้างสับสนสำหรับความผิดปกติทางเพศชนิดนี้กันมาก เพื่อให้เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงใคร่ขอแนะนำความของนายแพทย์วิจิตร บุญะโทกระ (วิจิตร บุญะโทกระ 2526 : 335 - 336) ซึ่งเป็นผลจากการประชุมสัมมนาเรื่อง "ลัทธิเพศและโรคผิดเพศ" (Tranvestism and Transsexualism) ที่มכוןที่วิทยาลัยการแพทย์แห่งเมืองนิวยอร์ก (New York Academy of Medicine) ซึ่งจะกล่าวถึงความผิดปกติทางเพศ 3 ลักษณะ คือ

1. โรคลัทธิเพศ (Transvestism)
2. โรคผิดเพศ (Transsexualism)
3. โรคสองเพศ (Hermaphrodisism)

1. โรคลัทธิเพศ (Tranvestism) คือ โรคทางจิตประเภทหนึ่ง ผู้ป่วยมีความพอใจในท่าทาง กริยา หรือการแต่งตัวแบบเพศหญิง แสดงกริยาท่าทาง ทั้งอุปนิสัยคล้ายผู้หญิง แต่สามารถสลับพันธุกับเพศหญิงและให้ลูกได้ บุคคลพวกนี้มีความพอใจในอวัยวะเพศของตนไม่สนใจที่จะมีการเปลี่ยนแปลงทางกาย หรือถ้าต้องการก็ไม่จริงจัง ถ้าเป็นผู้ชายที่มีท่าทางคล้ายผู้หญิงเรียกว่า "ลัทธิเพศชาย" (Male Tranvestism) หรือ ถ้าเป็นหญิงที่ชอบที่จะมีบุคลิกแบบชายก็เรียก "ลัทธิเพศหญิง" (Female Tranvestism)

บางคนยอมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อข้อได้เปรียบบางประการ เคยมีรายงานว่า มีการข่มขืนกระทำชำเราในหมู่ชนโหมซาย และข่มขืนจะไม่ยอมรับการกระทำนั้นว่าเป็น รักร่วมเพศ เพราะเขาต้องการเพียงแสดงความมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น ๆ และมีพวกที่ยอม มีสัมพันธ์รักร่วมเพศกับคนที่เป็นผู้ใหญ่กว่าตนเพื่อเงินหรือสินจ้างรางวัล จัดเป็นประเภทชายตัว ซึ่งยอมมีสัมพันธ์ภาพรักร่วมเพศทราบเท่าที่ยังได้รับค่าตอบแทน และมีจำนวนมากที่ผู้รับจ้าง เป็นนักศึกษา และเลิกมีความสัมพันธ์กันเมื่อจบการศึกษาหรือพึ่งตัวเองได้ พวกนี้จัดอยู่ในประเภท รักร่วมเพศชั่วคราว (David. 1969 : 158)

พฤติกรรมรักร่วมเพศนี้ ไม่ใช่สิ่งที่เพิ่งเกิดขึ้น พบว่ามีมานานแล้วจากหลักฐาน การค้นพบภาพวาด รูปแกะสลักในวัตถุโบราณหลายแห่ง นับตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ ตามหลักฐาน การค้นพบทางประวัติศาสตร์สันนิษฐานว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศในสมัยนั้นได้รับการยกย่องว่า เป็นพฤติกรรมสูงส่ง โดยเฉพาะมีข้อจำกัดให้เฉพาะในกลุ่มบุคคลชั้นสูง เช่น กลุ่มที่อยู่ในระดับ ชั้นปกครอง ปราชญ์ หรือนักบุญกล้าหาญ (ประนอม สโรชมาน 2524 : 164 - 179 อ้างอิงมาจาก Munn. 1974 : 514) แต่ในปัจจุบันเรามองผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เพราะธรรมชาติสร้างเพศผู้และเพศเมีย เพื่อให้ มีการผสมพันธุ์เพื่อขยายเผ่าพันธุ์ของคนออกไป การผสมพันธุ์จึงเป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นได้เฉพาะ ระหว่างเพศผู้และเพศเมียเพื่อให้เกิดการปฏิสนธิขึ้นเอง

พฤติกรรมรักร่วมเพศ

คำว่า "พฤติกรรม" เป็นคำนาม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออก ทางกล้ามเนื้อ ความคิดและความรู้สึก เพื่อตอบสนองสิ่งเร้า (ราชบัณฑิตยสถาน 2525 : 573) พฤติกรรมรักร่วมเพศจึงปรากฏได้ทั้ง 2 ระดับ พฤติกรรมรักเรื่องเพศในระดับความคิดและความรู้สึกนั้นไม่มีการกล่าวถึงอย่างชัดเจน นอกจากเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าบุคคลพวกนี้ มีความอ่อนไหวในเรื่องความรู้สึกสูงมาก คือ ถ้ารักก็รักมาก ถ้าเกลียดก็เกลียดมาก มีลักษณะ

การหึงหวงรุนแรงมากกว่าบุคคลปกติ มีลักษณะไวต่อความรู้สึกที่จะรักใคร่ชอบพอกับบุคคลเพศเดียวกันที่ตนพึงใจ ในพวกรักร่วมเพศชายมักมีความคิดถึงขนาดที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้อื่นเสมอ และปรากฏว่ามีการเปลี่ยนคู่นอนมากกว่ารักร่วมเพศหญิง ในพวกรักร่วมเพศชายส่วนใหญ่สนใจบุคคลตรงความมีหน้าตาดี บุคลิกดี สะอาด แข็งกายดี

สำหรับพฤติกรรมที่เป็นการแสดงออกทางกาย คือ ลักษณะที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์นั้น คินเซย์ (Kinsey, 1977 : 248) แบ่งพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ไว้ 7 ระดับ คือ

1. มีเพศสัมพันธ์กับเฉพาะแต่กับตัวเพศเท่านั้น
2. ส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับตัวเพศมีประสบการณ์รักร่วมเพศบ้าง
3. โดยเนื้อแท้แล้วเป็นคนรักต่างเพศ แต่มีประสบการณ์รักร่วมเพศหลายครั้ง
4. ทั้งรักต่างเพศและรักร่วมเพศเกือบเท่า ๆ กัน
5. โดยเนื้อแท้แล้วเป็นคนรักร่วมเพศ แต่มีประสบการณ์รักต่างเพศหลายครั้ง
6. ส่วนใหญ่แล้วรักร่วมเพศมีประสบการณ์รักต่างเพศบ้าง
7. รักร่วมเพศโดยแท้ไม่เคยมีรักต่างเพศเลย

ในพฤติกรรมระดับที่ 2 ถึงระดับที่ 6 มีชื่อเฉพาะว่า รักสองเพศ (Bisexual) คือ สามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศได้ทั้งสองเพศ และความสัมพันธ์ทางเพศชนิดนี้ก็จัดเป็นส่วนหนึ่งของรักร่วมเพศ (Homosexual) พฤติกรรมระดับที่ 7 เป็นพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ลักษณะพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของพวกรักร่วมเพศนั้น แต่ละคนจะมีบทบาทและเทคนิคต่าง ๆ กัน ซึ่งจะมีวิธีการต่าง ๆ คือ

1. การสำเร็จความใคร่ให้แก่กันด้วยมือ (Mutual Masturbation) โดยการใช้นิ้วมือจับต้องอวัยวะเพศของกันและกัน และใช้ความสามารถจนกระทั่งอีกฝ่ายหนึ่งหลั่งน้ำกามออกมา หรือบรรลุนิยามสุดยอดของการร่วมเพศ

2. การสำเร็จความใคร่ด้วยปาก (Oral sex) โดยการดูดหรืออม หรือสอดใส่ อวัยวะเพศเข้าไปในปาก จนกระทั่งหลั่งน้ำกามและส่วนมากจะคลุกกลืนลงไป ในพวกรักร่วมเพศหญิงก็จะใช้ปากช่วยกันจนสำเร็จความใคร่จนมีความสุข

3. การสำเร็จความใคร่ทางทวารหนัก (Anal intercourse) โดยการสอดใส่อวัยวะเพศเข้าไปในทวารหนัก และใช้อวัยวะส่วนนี้แทงช่องคลอดจนถึงจุดสุดยอด สำหรับในพวกรักร่วมเพศหญิงนอกจากจะสำเร็จความใคร่ด้วยวิธีต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนี้ ยังอาจใช้อวัยวะเพศเทียม (Dildo) สอดใส่ในช่องคลอดหรือทวารหนัก เพื่อสำเร็จความใคร่ด้วย

สาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศ

จากการศึกษาค้นคว้าพบว่าสาเหตุหลายประการ ซึ่งพอกล่าวได้ว่า (วิทยานาควัชระ 2524 : 175) เกิดจากการที่เด็กนั้นขาดความอบอุ่นจากบุคคลเพศเดียวกับตน หรือพ่อแม่ก็มีปัญหาทางจิตใจของตนเอง ทำให้ไม่เกิดความอบอุ่นในครอบครัว การที่เด็กจะเอาอย่าง (identify) ผู้ใหญ่ที่เป็นเพศเดียวกันในครอบครัวจึงเป็นไปได้ เด็กจะต้องหาผู้ใหญ่ที่มีลักษณะที่ดีกว่าพ่อ (ตามที่ตนเองนึกเอาไว้) เป็นที่พึ่งพิงทางจิตใจหรือยกย่องเขาต่อไป

หรือในบางกรณีก็เกิดจากการที่คน ๆ นั้นรักตัวเองก็เลยรักสิ่งที่ตัวเองเคยมีอยู่ หรือเคยเป็นอยู่ (เช่น ความหล่อ ความสวย ความสามารถ) จะหมดไป หรือรักในสิ่งที่ตัวเองเคยมีหรืออยากเป็นก็เลยทำให้สนใจคนที่มีบุคลิกดี ในกรณีที่วัยรุ่นชอบวัยรุ่นที่มีหน้าตาดีเหมือนกันก็ประยุกต์ได้กับทฤษฎีนี้

จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นชายที่หน้าตาและบุคลิกดี พบว่ามากกว่า 6 ใน 10 คน เคยมีประสบการณ์แบบรักร่วมเพศกับคนในอายุวัยเดียวกันหรือสูงกว่า หลายคนหายไปเพราะอยากลอง อยากสนุก และบางคนก็อ้างว่ารู้สึกภูมิใจที่มีคนมาสนใจ ชรรคมหาหน้าตาดีก็มักจะ มีเพศตรงข้ามสนใจอยู่แล้ว ถ้าคนเพศเดียวกันมาสนใจด้วยก็เท่ากับพิสูจน์ความ "พิเศษ" ในตัวเขามากขึ้น

นอกจากนี้ยังเชื่อว่าเป็นทฤษฎีทวิเพศ (Bisexual) ของฟรอยด์ ที่อ้างว่ามนุษย์มีลักษณะของความเป็นมนุษย์ทั้ง 2 เพศอยู่ร่วมกัน อยู่ที่ว่าใครจะมีลักษณะอย่างไหนเด่นกว่าอีกอย่าง แนวโน้มที่จะรักคนเพศเดียวกันจะเกิดได้ในคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความพร้อมทางด้านวัตถุมาก ๆ อาจจะเบื่อหรือจืดจางกับเพศตรงข้าม

อรัญย์ ชื่นมนุญย์ (อรัญย์ ชื่นมนุญย์ 2518 : 164 - 170) กล่าวถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเกิดจาก

1. ความไม่สมดุลย์ในครอบครัว ในวัย 2 - 4 ขวบ ตามหลักจิตวิทยาถือว่าเด็กจะเกิดปมความรู้สึกทางเพศ (Oedipus Complex) ขึ้นมาโดยเด็กชายจะรักแม่ เด็กหญิงจะรักพ่ออาจจะแสดงออกมาเป็นแบบห่วงแทนพ่อหรือแม่ ลักษณะเช่นนี้จะเป็นอยู่ชั่วคราว แล้วเด็กจะค่อย ๆ เริ่มรู้ว่า ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม แต่ถ้าครอบครัวไม่ปกติ เช่น พ่ออ่อนแอ แม่เข้มกร้าวกว่าหรือพ่อเข้มแข็ง แม่อ่อนแอ หรือกรณีที่ครอบครัวแตกแยก ขาดพ่อหรือแม่ทำให้เด็กไม่มีแบบอย่างของบทบาท ในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือชายที่แท้จริง คนที่มีบุคลิกภาพอ่อนแออยู่แล้วก็จะกลายเป็นพวกรักร่วมเพศขึ้นได้
2. อคติของคนในครอบครัวที่มีต่อเพศของเด็ก บางครอบครัวอยากได้ลูกผู้หญิงมาก บางครอบครัวอยากได้ลูกผู้ชายมาก แต่ต้องผิดหวังไม่มีตามที่ต้องการ ทำให้พยายามสนองความต้องการนี้ โดยพยายามแกล้งตัวให้ลูกหรือพยายามใช้วิธีอบรม หรือคุดลไปในแนวทางสำหรับเพศนั้น ๆ ตามที่ตนต้องการ อคติแบบนี้อาจมีอิทธิพลผลักดันให้เด็กมีสัมพันธภาพทางเพศในชีวิตแบบรักร่วมเพศได้ง่ายมาก
3. การที่ครอบครัวเคร่งครัดในขนบธรรมเนียมประเพณีมากเกินไป ให้คับแคบเฉพาะเพศเดียวกัน ทำให้เกิดการรักร่วมเพศขึ้นได้ โดยเริ่มจากการลองแล้วได้ความสุขทางเพศ ทำให้ต้องการกระหายบ่อย ๆ ซ้ำซากจนในที่สุดกลายเป็นนิสัย
4. ความรู้สึกกดดันทางเพศที่ไม่มีโอกาสได้ระบายออก เช่น อยู่หอพักของโรงเรียน ค่ายกันมาตั้งแต่เด็กจนโต ผู้ชายที่ไปสงคราม นักโทษในคุก

5. ถูกชักชวน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่วัยรุ่นซึ่งกำลังมีความสนใจหรือมีอารมณ์ทางเพศ และเป็นวัยที่คล้อยตามเพื่อนร่วมกลุ่ม จึงทำให้ถูกชักชวน ชักนาได้ง่าย

6. มีประสบการณ์ไม่ดีกับเพศตรงข้าม ทำให้เข็ดขยาด ไม่อยากมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศตรงข้ามไม่ว่าจะเป็นคนไหน จึงหันกลับมาหาเพศเดียวกัน

7. สภาพฮอร์โมนเพศอยู่ในภาวะผิดปกติ คือ ชายที่มีฮอร์โมนเพศหญิงมาก อาจมีแนวโน้มมาทางเป็นหญิง หญิงที่มีฮอร์โมนเพศชายมาก อาจมีแนวโน้มมาทางเป็นชาย ทั้งสองกรณีอาจนำไปสู่การร่วมเพศในที่สุด

สำหรับสาเหตุที่เกิดจากการไม่สมดุลกันทางค่านฮอร์โมนนั้นโคลแมน (Coleman) กล่าวว่าผลอันเนื่องมาจากสัดส่วนที่ผิดปกติระหว่างฮอร์โมนเพศชาย (Androgen) และฮอร์โมนเพศหญิง (Estrogen) นั้น จากการศึกษาของเขาพบว่า ไม่สามารถยืนยันสาเหตุของการไม่สมดุลกันของระดับฮอร์โมนได้ เนื่องจากบางรายที่เกิดมีการขาดดุลของฮอร์โมนบุคคลนั้นก็มีได้มีพฤติกรรมร่วมเพศ และคนที่ไม่ใช้ร่วมเพศบางคนอาจมีสภาพฮอร์โมนที่ไม่สมดุลกันก็มี คนอาจจะเปลี่ยนจากร่วมเพศมาเป็นรักต่างเพศหรือจากรักต่างเพศมาเป็นร่วมเพศโดยไม่เกี่ยวข้องกับสภาพสมดุลของฮอร์โมน การปฏิบัติรักษาของแพทย์ด้วยฮอร์โมนเพศเพื่อจะเปลี่ยนความสมดุลของฮอร์โมนก็ไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของเขาได้ (Coleman. 1974 : 488) ซึ่ง สุวัทนา อารีพรรค กล่าวถึงสาเหตุจากฮอร์โมนว่า (สุวัทนา อารีพรรค 2524 : 383) มีผู้บันทึกถึงสาเหตุจากฮอร์โมนเช่นกัน แต่ปัจจุบันยังไม่มีหลักฐานแน่นอนว่ามีความสัมพันธ์กับร่วมเพศ แต่อย่างไรก็ตามเคยมีผู้พบเห็นว่า ในพวกร่วมเพศชายระดับ testosterone ในเลือดต่ำกว่าของคนปกติ และในพวกร่วมเพศหญิงระดับ androgen ในเลือดสูงกว่าคนปกติ

สุวัทนา อารีพรรค ได้สรุปสาเหตุการเกิดพฤติกรรมร่วมเพศไว้ดังนี้ (สุวัทนา อารีพรรค 2524 : 382 - 383)

1. สาเหตุทางกรรมพันธุ์ในปี ค.ศ. 1952 มีการศึกษาพบว่าในคู่แฝดที่เกิดจากไข่ใบเดียวกัน ถ้าคนใดคนหนึ่งเป็นอีกคนจะเป็นด้วยเสมอ แต่ถ้าเป็นคู่แฝดที่เกิดจากไข่คนละใบ ถ้าคนหนึ่งเป็นอีกคนจะมีโอกาสเป็นร้อยละ 11.5

กลุ่มที่เชื่อว่าสาเหตุของรักร่วมเพศไม่ได้เกิดจากสิ่งแวดล้อม ให้เหตุผลว่า คนพวกนี้เกิดในวัฒนธรรมที่ส่งเสริมรักต่างเพศ (Heterosexual) และเขาไม่เคยรับการสอนเกี่ยวกับรักร่วมเพศเลย จนกระทั่งถึงวัยแตกหนุ่มแตกสาว (Puberty) จึงได้มีประสบการณ์เป็นครั้งแรกแสดงว่าลักษณะดังกล่าวเกิดจากตัวของเขาเอง ไม่ใช่เกิดจากการเรียนรู้

๘. สาเหตุจากสิ่งแวดล้อม

๘.๑ สาเหตุจากครอบครัว ได้แก่ การที่ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับบิดามารดาที่เป็นเพศเดียวกันไม่ดีจากสาเหตุใดก็ตาม ทำให้เด็กไม่สามารถลอกเลียนลักษณะและบทบาททางเพศที่ถูกต้องได้ หรือการที่บิดามารดาทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำอาจทำให้เด็กเกลียดกลัวชีวิตรักต่างเพศที่เขาเห็นตัวอย่าง และหันไปหาความสุขทางเพศกับเพศเดียวกัน

การเลี้ยงดูผิดเพศเนื่องจากบิดามารดาไม่ต้องการเพศที่แท้จริงของเด็กก็อาจทำให้เกิดปัญหารักร่วมเพศได้เช่นกัน การเข้าใจผิดในความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา เช่น การที่เด็กมีโอกาสดูเห็นบิดามารดาทำรักกัน อาจทำให้เด็กเข้าใจผิดว่าบิดาลักลอบทำรักมารดา เด็กหญิงอาจเกลียดกลัวบิดา ตลอดจนผู้ชายอื่นทุกคน และหันไปหาความรักจากเพศเดียวกันซึ่งนุ่มนวลกว่า

๘.๒ สาเหตุจากสังคม การกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงจากความสัมพันธ์ระหว่างเด็กวัยรุ่นชายกับหญิง อาจเป็นสาเหตุของรักร่วมเพศได้ เช่น เด็กชายที่ผิดหวังความรักครั้งแรกจากเด็กหญิงอาจเศร้าโศกเสียใจ และมองเห็นชีวิตรักต่างเพศเป็นความปวดร้าวใจเลยหันเข้าหาเพศเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงความผิดหวังครั้งที่สองหรือเด็กหญิงที่อารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าไม่ได้รับความสนใจหรือถูกเยาะเย้ยจากชายที่เธอรัก เธออาจหันไปหาเพศหญิงด้วยกันแทน

๗. เจตคติ (Attitudes)

เจตคติ (Attitude) * เป็นระดับของความมากมายของความรู้สึกในด้านบวกหรือลบ ซึ่งอาจจะเป็นบุคคล สิ่งของ ข้อความ บทความ องค์การ ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ความรู้สึกจะสามารถบอกความแตกต่างได้ว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย (Thurstone. 1946 : 39)

เจตคติ คือ ความพร้อมของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในสังคม ครอบครัวหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางที่จะสนับสนุนหรือต่อต้านประสบการณ์บางอย่าง บุคคลสถาบันหรือแนวความคิดบางอย่าง การแสดงออกของเจตคติโดยอาศัยพฤติกรรมแบ่งออกเป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะพึงพอใจพอใจ เรียกว่าเจตคติทางบวก และแสดงออกในลักษณะไม่พอใจเรียกว่าเจตคติทางลบ และเมื่อเกิดขึ้นแล้วจะแสดงออกซึ่งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง (Kendler. 1974 : 671)

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ 2520 : 3) กล่าวว่าเจตคติเป็นความคิดเห็นซึ่งมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับ เหม ทองชัย (เหม ทองชัย 2523 : 41 - 42) ที่กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น หรือความรู้สึกเอนเอียงทางใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายหลังจากการที่บุคคลได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น เจตคติเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ของบุคคล เจตคติไม่อาจวัดได้โดยตรงแต่วัดได้จากพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแสดงออกมาในรูปความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น เจตคติมีระดับความมากน้อย และมีทิศทางซึ่งแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1. เจตคติเชิงนิมาน เป็นลักษณะของความพึงพอใจเห็นชอบ ศรัทธา ยอมรับ สนับสนุน ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ

2. เจตคติเชิงนิเสธ เป็นลักษณะของการแสดงออกในทางตรงข้ามกับเจตคติเชิงนิมาน เช่น ไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ร่วมมือ ไม่หาตาม

3. เจตคติเป็นกลาง เป็นการแสดงในลักษณะเฉย ๆ ไม่ชอบหรือไม่เกลียด จากความหมายที่กล่าวมาแล้ว พอสรุปได้ว่า เจตคติเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นของบุคคลซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะมีพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความรู้สึกหรือความคิดเห็นนั้น ด้วยความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ ดังนั้นในความหมายของเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

จึงหมายถึงความนึกเห็น ทว่าความรู้สึกที่แสดงออกมาในลักษณะที่จะเป็นการยอมรับหรือต่อต้านพฤติกรรมร่วมกันเพศ หรือบุคคลที่มีพฤติกรรมร่วมกันเพศ ซึ่งมีเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมนี้ มีความสำคัญที่อาจเป็นเครื่องกำหนดแนวโน้มการเกิดพฤติกรรมร่วมกันเพศของบุคคลในวัยรุ่นต่อไป

องค์ประกอบของเจตคติ

เชคคักกี โฆวาสินธุ์ (เชคคักกี โฆวาสินธุ์ 2522 : 93 – 94) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติไว้ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความเข้าใจ (Cognitive Component) ของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้านั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปความเห็น ความเชื่อ หรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Feeling Component) ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดี หรือเลวอย่างไร

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อม หรือความโน้มเอียง (Action Tendency Component) ที่บุคคลจะประพฤติหรือปฏิบัติตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อหรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

สาเหตุของการเกิดเจตคติ

คว้น ขาวหมู (คว้น ขาวหมู ม.ป.ป. : 16) กล่าวว่าสาเหตุของการเกิดเจตคติมิได้เกิดขึ้นเฉย ๆ แต่มีมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1. เกิดจากผลรวมขั้นสุดท้ายของการสะสมประสบการณ์ต่าง ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งของชีวิตประจำวัน เจตคติที่เกิดขึ้นนี้จะมีลักษณะมั่นคงถาวรพอสมควร

มาร์ติน (Martin. 1972 : 31 - 40) ได้เปรียบเทียบประสบการณ์ในวัยเด็กของพวกรักร่วมเพศ จำนวน 28 คน กับชายปกติจำนวนเท่ากัน โดยใช้แบบสอบถาม มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การพูด การแสดงความชอบพวผู้อื่น ๆ ได้ข้อสรุป ดังนี้

1. พวกรักร่วมเพศจาได้ว่าเขามีความรู้สึกสนใจทางเพศกับเพศเดียวกันมากกว่าพวกปกติ และมากกว่าพวกที่สนใจในเพศตรงข้ามเสียอีก

2. ผู้ชายปกติจำนวน 2 ถึง 3 รายเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชายด้วยกัน ในวัยเด็กก่อนอายุ 13 ปี

3. พวกรักร่วมเพศส่วนมากรู้จักการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองก่อนอายุ 13 ปี

4. พวกรักร่วมเพศส่วนมากไม่เคยมีนัดกับผู้หญิงอย่างคนปกติ

แดงค์ (Dank. 1972 : 354 - 355) ทำการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศ ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นชายที่รักร่วมเพศ จำนวน 182 คน ให้ตอบแบบสอบถามอีกกลุ่มหนึ่ง จำนวน 55 คน ใช้วิธีการสัมภาษณ์ ผลปรากฏว่าร้อยละ 15 ของพวกรักร่วมเพศเริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ 10 - 14 ปี ร้อยละ 44 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นรักร่วมเพศเมื่ออายุ 15 - 19 ปี ร้อยละ 29 ของพวกรักร่วมเพศ เริ่มเป็นเมื่ออายุ 20 - 24 ปี ร้อยละ 11 เริ่มเป็นเมื่ออายุ 24 ปีขึ้นไป พวกรักร่วมเพศที่มีอายุน้อยมักจะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาตั้งแต่วัยเด็ก

สำหรับในประเทศไทย ผกา สัตยธรรม (ผกา สัตยธรรม 2516 : 119) ทำการศึกษาพวกรักร่วมเพศชายกับบุคคลปกติ จำนวน 40 คน เท่ากันพบว่า

เกี่ยวกับความรู้สึกทางเพศ กลุ่มรักร่วมเพศจะเริ่มมีความรู้สึกทางเพศในระยยะอายุ 11 - 15 ปี เป็นส่วนมาก รองลงมาเริ่มมีเมื่ออายุระหว่าง 16 - 20 ปี ในกลุ่มปกติเริ่มมีความรู้สึกทางเพศเมื่ออายุ 16 - 20 ปี มากที่สุดรองลงมาอยู่ในระยยะอายุ 11 - 15 ปี สรุปว่ากลุ่มรักร่วมเพศส่วนใหญ่มีความรู้สึกทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติ

กลุ่มรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 16 – 20 ปี เป็นส่วนใหญ่ รองลงมา มีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุ 11 – 15 ปี และน้อยที่สุด คือ เริ่มมีตั้งแต่ อายุ 5 – 10 ปี ส่วนใหญ่กลุ่มปกติส่วนมากมีความสัมพันธ์ทางเพศเมื่ออายุประมาณ 16 – 20 ปี และจำนวนรองลงมา คือ 20 ปีขึ้นไป สรุปว่ากลุ่มรักร่วมเพศมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศเร็วกว่ากลุ่มปกติ

ในด้านการมีความสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มรักร่วมเพศนั้น ส่วนมากมีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกกับเพศชาย มีจำนวนน้อยที่มีความสัมพันธ์ทางเพศครั้งแรกกับผู้หญิง ส่วนในกลุ่มปกตินั้นไม่มีใครเลยที่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศชายเลย

กลุ่มรักร่วมเพศชอบการแต่งกายแบบผู้หญิงมากที่สุดให้เหตุผลว่า ทำให้รู้สึกเป็นหญิงมากขึ้น มีส่วนน้อยที่ชอบแต่งกายเป็นชายเพื่อทำให้รู้สึกเป็นชายมากขึ้น มีอยู่บางคนก็กล่าวว่า ทำให้รู้สึกทางเพศ มีเป็นส่วนน้อยที่กล่าวว่าทาเพื่อความสบายใจ ลดล้างปมค้อย และตามความนิยมของคนปกติในกลุ่มปกติทุกคนชอบแต่งกายเป็นผู้ชาย ให้เหตุผลว่าเพื่อให้รู้สึกเป็นชายมากขึ้น นอกจากนั้นกล่าวว่าแต่งตามความนิยมของคนปกติ

อติรัตน์ วัฒนไพลิน (อติรัตน์ วัฒนไพลิน 2527 : 94) หากการศึกษานิสิต มศว ประสานมิตร จำนวน 358 คน เป็นชาย 151 คน หญิง 207 คน พบว่า ร้อยละ 11 ของนิสิตชายและร้อยละ 1.5 ของนิสิตหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน และเคย บรรลุจุดสุดยอด (Orgasm) จากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันนี้ด้วย

๑๔

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุรักร่วมเพศ

ฟรอยด์ และคนอื่น ๆ (Freud and other. 1974 : 22 – 34) หากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับบุตรของพวกรักร่วมเพศชายที่ได้รับการผ่าตัดแปลงเพศแล้ว จำนวน 52 ราย และรักร่วมเพศชายที่ไม่ได้รับการแปลงเพศแต่อย่างใด จำนวน 206 ราย เปรียบเทียบกับพวกรักต่างเพศชาย จำนวน 193 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลจากการศึกษาพบว่า

1. พวกรักร่วมเพศชายกับรักร่วมเพศ มีความแตกต่างกันในเรื่องการขาดบิคาและมารคา หรือขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง โดยไม่มีการทดแทนแต่อย่างใด

2. ส่วนใหญ่พวกรักร่วมเพศชายจะได้รับการเลี้ยงดูโดยญาติ หรือพ่อแม่บุญธรรมมากกว่าพวกรักร่วมเพศชาย

3. ความใกล้ชิดกับบิคามารคา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ช่วงอายุ คือ 6 - 12 ปี และ 13 - 16 ปี นั้น พบว่าพวกรักร่วมเพศชายมีความแตกต่างจากพวกรักร่วมเพศชาย กล่าวคือ พวกรักร่วมเพศชายจะใกล้ชิดกับมารคามากกว่าพวกรักร่วมเพศชาย แต่จะใกล้ชิดกับบิคาน้อยกว่าพวกรักร่วมเพศชาย

ลอนดอน (London. 1951 : 32) ได้รวบรวมข้อสันนิษฐานของการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศจากนักการศึกษาหลายแขนง เช่น เบอว์เลอร์ (Bleuler) ผู้ที่เชื่อว่าสิ่งที่ช่วยให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว คือ แรงภายในที่มีมาแต่กำเนิด คราฟท์ - เอบิง และเฮอร์เฟลด์ (Krafft - Ebing and Hirschfeld) อธิบายว่าอาจเกิดจากกรรมพันธุ์ เฮฟรอก อิลลิส และมอลล์ (Havelock Ellis and Moll) ศึกษาว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดขึ้นจากตัวบุคคลเองและพบว่ามีเพียง 1 ใน 5 ของผู้ที่มีพฤติกรรมนี้พยายามต่อสู้เพื่อไม่ให้เกิดพฤติกรรมเช่นนั้น และบลอค (Bloch) เห็นด้วยกับการศึกษาดังกล่าวโดยเชื่อว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศเกิดจากตัวบุคคลเอง (Individual Themselves)

ฮุกเกอร์ (Hooker. 1965 : 83) ได้สำรวจสังคมของพวกรักร่วมเพศพบว่าบุคคลที่รักร่วมเพศมีสาเหตุจากองค์ประกอบหลายประการ คือ ได้รับตัวอย่างที่ไม่เหมาะสมในการเลียนแบบ มีความกลัวหรือเป็นศัตรูกับบิคาหรือมารคา มีมารคาที่ชอบหาตัวแบบผู้ชายหรือมีบิคามีลักษณะอ่อนแอแบบผู้หญิง นอกจากนี้ก็มีสาเหตุจากวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับแบบแผนลักษณะของ "ความเป็นชาย" ที่มีลักษณะเข้มงวดเกินไป ทำให้รู้สึกว่าเป็นชายไม่เพียงพอเนื่องจากไม่สามารถสนองความหมาย หรือความคาดหวังอันนี้ได้ การแบ่งแยกโดยเด็ดขาดเกี่ยวกับบทบาทของชายและหญิงในสังคม ในการปฏิบัติตนนั้นย่อมก่อให้เกิดความผิดพลาดไปได้ง่าย ๆ ทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติตัวของกลุ่มรักร่วมเพศ

ทอมสัน (Tomson. 1963 : 259) กล่าวว่าผู้ที่หาเพื่อนได้ยากมักจะมีความสุขอยู่กับบุคคลเพศเดียวกัน เพราะเกิดความรู้สึกว่าเพื่อนเพศเดียวกันมีความคล้ายกันกว่าเพื่อนต่างเพศ เพราะผู้ชายมีหน้าที่เรียกร้องให้หาหลายประการที่จะต้องช่วยเหลือคำจูงใจหญิง ความกลัวที่ว่าจะไม่มีความสามารถเพียงพอในการดึงดูดใจหญิง การคบเพื่อนเพศเดียวกันจึงน่าสนใจกว่า โดยเฉพาะสำหรับผู้ที่มีความอ้างว้างและความใกล้ชิดกับหญิง การคบเพศเดียวกันจะเกิดความรู้สึกว่าไม่น่ากลัวเพราะมีลักษณะแบบเดียวกัน

กิล (Gigl. 1971 : 174) ได้ทำการวิจัยลักษณะชีวิตของพวกรักร่วมเพศ โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของ เอสไออาร์ (Society for Individual Rights) ในซานฟรานซิสโกซึ่งเป็นสมาคมของพวกรักร่วมเพศ จำนวน 2,406 ชุดได้รับคืนมา 587 ชุด คิดเป็นร้อยละ 37 อายุเฉลี่ยของสมาชิกเท่ากับ 36 ปี สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ส่วนใหญ่ของผู้ตอบที่เป็นรักร่วมเพศเป็นลูกชายคนเดียว หรือลูกชายคนโต จำนวนร้อยละ 62.01
2. ส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีบิดามารคายังมีชีวิตอยู่และอยู่ด้วยกัน
3. จำนวนร้อยละ 43.9 ของพวกรักร่วมเพศมีการศึกษาสูง
4. ผู้ที่เป็นรักร่วมเพศ กล่าวถึงบิดาในลักษณะที่ไม่เป็นที่พอใจ บิดาไม่เป็นที่รักใคร่ของลูก แต่ลูกจะมีความรักใคร่ในตัวมารดามากกว่า

5. จำนวนร้อยละ 5 ของพวกรักร่วมเพศ มีความรู้สึกว่า การเป็นรักร่วมเพศของเขาเกิดจากทางสรีระ คือ เจริญเติบโตมาแบบนั้น แต่ส่วนมากจะมีความคิดว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องทางด้านจิตใจ ประกอบกับการมีมารดาที่แสดงอำนาจและบิดาที่ไม่มีความอบอุ่นในบ้าน

เวสต์ (West. 1968 : 185) ได้ทำการวิจัยโดยเปรียบเทียบชายที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำนวน 50 คน กับบุคคลปกติ 50 คน พบลักษณะเด่นในกลุ่มรักร่วมเพศ คือ การมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับมารดา มารดาของพวกรักร่วมเพศส่วนมากมีความอ่อนโยนตามใจลูกมาก ทั้งยังมีความแข็งแรงและชอบแสดงตัวเป็นใหญ่ แต่ในหลายกรณีมารดาซึ่งลักษณะที่จะถูกมักถูกให้ทำตามในสิ่งที่มารดาต้องการ แม้บางอย่างจะเกินไปกว่าปกติ สำหรับความสัมพันธ์

กับบิดานั้นมักจะมีปัญหาและมีลักษณะบกพร่อง คือ บิดาของพวกรักร่วมเพศ ส่วนมากไม่ค่อยยอมรับลูก
ที่ตนออกห่าง ไม่ฉลาดไม่ค่อยอยู่บนาน ไม่สามารถมีอำนาจเหนือภรรยาได้ สรุปผลว่า การมีบิดา
ที่มีลักษณะไม่เป็นที่พอใจ และมีมารดาที่แสดงอำนาจเหนือบุคคลในครอบครัว สิ่งนี้เป็นลักษณะเด่น
ที่เป็นพื้นฐานในชีวิตครอบครัวของพวกรักร่วมเพศ แต่ไม่ปรากฏลักษณะนี้ในครอบครัวของบุคคลปกติ

สำหรับในประเทศไทย ผกา สัตยธรรม (ผกา สัตยธรรม 2516 : 133 - 120)
ได้วิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ทำให้การอบรมเลี้ยงดูบุคคลที่รักร่วมเพศกับ
บุคคลปกติในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายที่เป็นรักร่วมเพศ และชายปกติ โดยศึกษาจากกลุ่มละ 40 คน
ผลการวิจัยพบว่า

ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของกลุ่มปกติอยู่ในลักษณะที่ดีกว่ากลุ่มรักร่วมเพศ

ในกลุ่มปกติพบว่า

1. ได้รับความรักและเอาใจใส่จากบิดามารดาเป็นอย่างดี
2. กลุ่มปกติมีการเลียนแบบจากบิดามารดา
3. มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อพี่น้องทั้งชายและหญิง

ในกลุ่มรักร่วมเพศพบว่า

1. มีความใกล้ชิดกับมารดามาก และห่างเหินจากบิดา
2. กลุ่มรักร่วมเพศไม่สนใจการเลียนแบบบิดานัก
3. กลุ่มรักร่วมเพศไม่ค่อยมีความใกล้ชิดสนิทสนมกับพี่น้องที่เป็นชาย แต่มีความ

ใกล้ชิดกับพี่สาวและน้องสาว

ณรงค์ศักดิ์ ทะละวัฏ (ณรงค์ศักดิ์ ทะละวัฏ 2520 : 25 - 31) ทำการศึกษา
คนไข้ที่มีปัญหารักร่วมเพศที่มาขอรับบริการจากศูนย์สุ เบาจิต พบว่า ความรู้สึกของพวก
รักร่วมเพศมีแนวโน้มไปทางแม่มากทั้งภักดี มีความสนิทสนม ตลอดจนได้เห็นว่ามีบทบาทสำคัญ
ในบ้านเกือบทุกด้าน จึงทำให้มีความคิดอยากเป็นอย่างแม่ คือ หันไปลอกเลียนแบบจากแม่
ขณะเดียวกันลูกชายและหญิงที่มีปัญหารักร่วมเพศก็มีความเกลียดและไม่ศรัทธาพ่อด้วย

จะมีความรู้สึกเกลียด โกรธพ่อที่ไม่รักตน ไม่ว่าหญิงหรือชาย สำหรับหญิงเมื่อเกลียดแล้ว
ก็อยากจะทำอะไร พ่อ จึงแข่งขันกับพ่อโดยไม่รู้ตัว ทาตัวเป็นผู้ชาย

* เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรวมเพศ *

เออร์ลอค (ประสาธ อิศรปริศา 2523 : 151 – 152 อ้างอิงมาจาก
เออร์ลอค) กล่าวถึงภาวะเงื่อนไขที่บ่งชี้ผลต่อเจตคติและค่านิยมเกี่ยวกับเรื่องเพศในวัยรุ่น
ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเพียงพอ และตรงไปตรงมาจากพ่อแม่หรือครู
มักจะมีเจตคติที่ดีต่อเรื่องเพศ การที่พ่อแม่ห้ามเด็กหรือปิดกั้นเด็ก ไม่ให้มีโอกาสเรียนรู้
เรื่องเพศนั้น อาจนำมาสู่การมีเจตคติที่ไม่ดีได้ ที่สำคัญก็คือ การให้ความรู้เรื่องเกี่ยวกับเพศ
ในเรื่องลามกอนาจาร หรือเรื่องชู้สาวศีลธรรมนั้น มักมีผลทำให้เด็กเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ

2. เจตคติของบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก เจตคติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้
ฉะนั้นเจตคติที่พัฒนาขึ้นในวัยเด็กจึงเป็นการเรียนรู้ที่จะพิจารณาตนเองให้เป็นหนึ่งเดียวกับบุคคล
ที่เด็กรักหรือเคารพ เช่น พ่อ แม่ หรือครู ถ้าบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาดังกล่าว มีเจตคติที่ดี
ต่อเรื่องเพศ เด็กก็มีแนวโน้มจะเป็นเช่นนั้น

3. ประสบการณ์ในวัยเด็ก ถ้าวัยรุ่นเคยมีประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดความรู้สึก
ในทางลบต่อเรื่องเพศมาตั้งแต่สมัยที่เป็นเด็ก พอถึงวัยรุ่นความรู้สึกเหล่านี้อาจจะพัฒนาขึ้น
เป็นเจตคติและค่านิยมที่ไม่ดีต่อเรื่องเพศ เป็นเหตุให้เขาหลีกเลี่ยงที่จะคบค้าสมาคมกับ
เพศตรงข้าม หรืออาจมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้านสังคมทางเพศขึ้น

สำหรับเจตคติที่ก่อให้เกิดปัญหาทางเพศนั้น วัลลภ ปิยะมโนธรรม (วัลลภ
ปิยะมโนธรรม 2521 : 294 – 310) ได้กล่าวว่าปัญหาทางเพศและโรคประสาธะนั้นเกิดจาก
การเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ตนอยู่ เกิดเป็นความสัมพันธ์ฝังใจ (Association) และกลายเป็น
เงื่อนไข (Conditioning) ไปหมายความว่าบุคคลนั้นจะเกิดความรู้สึกตอบสนองเมื่อต้องพบ
สิ่งเร้าที่ในอดีตเคยกระตุ้นให้เกิดความรู้สึกนั้น

ดังนั้นเจตคติทางเพศจึงเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ที่เริ่มมาตั้งแต่ในวัยเด็ก โดยได้รับจากเจตคติของพ่อแม่ ครู สิ่งแวดล้อมในครอบครัว ในโรงเรียน ประกอบ กับวัฒนธรรม ประเพณีของสังคมนั้น ส่งผลในการสร้างเจตคติในทางเพศของบุคคลให้มี เจตคติไปในทางนิเสธ หรือนิเสธต่อเรื่องราวเกี่ยวกับเพศและพฤติกรรมทางเพศ

วัฒนธรรมของแต่ละสังคมจะสร้างเจตคติซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันไป พฤติกรรมทางเพศหนึ่งอาจเป็นที่ยอมรับในวัฒนธรรมหนึ่ง แต่เป็นสิ่งที่ผิดปกติและน่ารังเกียจ ในอีกวัฒนธรรมหนึ่งได้ และในทุก ๆ วัฒนธรรมจะมีข้อจำกัดบางอย่างในการแสดงออกทางเพศ ถ้าอารมณ์เพศไม่สามารถแสดงออกในทางหนึ่งได้ก็จะแสดงออกในทางอื่นโดยการทดแทน โดยความเป็นจริงแล้วมนุษย์มีความต้องการและความรู้สึกทางเพศด้วยกันทุกคน ทั้งในจิตสำนึก และจิตไร้สำนึก อาจจะแสดงออกโดยการให้ความสนใจในเรื่องเพศหาความสำราญจากเพศ หรือขณะเดียวกันจะกล่าวโทษพฤติกรรมดังกล่าวเพื่อหลีกเลี่ยงความสำนึกผิดเพศของตน แต่อย่างไรก็ดี การยับยั้งหรือแสดงออกซึ่งอารมณ์เพศจำเป็นต้องให้เหมาะสมทันเวลา และสถานที่อันเหมาะสม (Eysenck. 1978 : 243)

ศรทรง สุขสุเมธ (ศรทรง สุขสุเมธ 2522 : 35) ทำการศึกษาเจตคติของ นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่เรียน วิชาจิตวิทยามานับกับนิสิตที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาเลย พบว่า

1. นิสิตที่เคยเรียนวิชาจิตวิทยามานับ จะมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่า นิสิตที่ไม่เคยเรียนวิชาจิตวิทยาเลย

2. นิสิตหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่า นิสิตชาย

3. นิสิตชั้นปีที่ 1 มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่า นิสิตชั้นปีที่ 4

ผกา สัตยธรรม (ผกา สัตยธรรม 2516 : 93) ทำการศึกษาเจตคติของบุคคล ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศชายกับบุคคลปกติชายที่มีต่อผู้หญิง จะพบว่า กลุ่มรักร่วมเพศมีเจตคติต่อผู้หญิงทั่ว ๆ ไปอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กลุ่มปกติจะเห็นว่าผู้หญิงไม่ดีกว่าที่กลุ่มรักร่วมเพศเห็น เป็นส่วนมาก กลุ่มรักร่วมเพศเห็นว่าผู้หญิงมีความใจร้อนและค่อนข้างมีความสามารถกว่าที่ กลุ่มปกติเห็น

สำหรับเรื่องเจตคติที่มีต่อตนเองพบว่าในกลุ่มปกติมีความรู้สึกที่ตัวเองมีคุณสมบัติเป็นชายที่สมบูรณ์ในกลุ่มรักร่วมเพศไม่มีเลยส่วนใหญ่ คิดว่าตัวเองเป็นชายที่ไม่สมบูรณ์นัก รองลงมาความรู้สึกว่าไม่มีความเป็นชายเลย

ทิศ โขศิริวัฒนตระกูล (ทิศ โขศิริวัฒนตระกูล 2526 : 47 - 48) ทำการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกรักร่วมเพศชายกับพวกรักต่างเพศชาย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากลุ่มละ 50 คนเท่ากันในเจตคติทางเพศ 11 ด้าน คือ

1. การเปิดโอกาสให้แสดงออกทางเพศตามอำเภอใจ (Permissiveness)
2. ความพึงพอใจในทางเพศ (Satisfaction)
3. ความวิตกกังวลเรื่องเพศ (Nevrotic sex)
4. การมีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีความรัก (Impersonal sex)
5. สิ่งลามกอนาจารทางเพศ (Pornography)
6. ความรู้สึกอายในเรื่องเพศ (Sexual shyness)
7. ความพิถีพิถันในเรื่องเพศ (Prodishness)
8. ความขยะแขยงในเรื่องเพศ (Sexual disgust)
9. ความรู้สึกตื่นเต้นในเรื่องเพศ (Sexual excitement)
10. ความรู้อรอบตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Physical sex)
11. ความก้าวร้าวในเรื่องเพศ (Aggressive sex)

จากการศึกษาพบว่า

1. เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยรวมของเจตคติทางเพศทั้ง 11 ด้านพบว่าพวกรักร่วมเพศชายและพวกรักต่างเพศมีเจตคติทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง
2. พวกรักร่วมเพศชาย และพวกรักต่างเพศชายมีเจตคติทางเพศในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

*
4. ผลรวมเพศรักร่วมเพศ คือ 12.68 และรักต่างเพศ คือ 12.68
รักต่างเพศ คือ 12.68, รักรักร่วมเพศ คือ 12.68

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่าพวกเราร่วมเพศชายเป็นบุคคลปกติทางจิตใจและมีเจตคติไม่แตกต่างจากคนทั่วไป เพียงแต่พวกเขาเลือกที่จะดำเนินชีวิตแบบรักร่วมเพศ โดยคิดว่าเขามีสิทธิที่จะเลือกในสิ่งที่เขาอยากเป็นและรับผิดชอบในการกระทำนั้น

อติรัตน์ วัฒนไพลิน (อติรัตน์ วัฒนไพลิน 2527 : 84 - 94) ทำการศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยนักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนี้ ในปีการศึกษา 2525 ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน 358 คน พบว่า

1. นิสิตมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับปานกลางและ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า นิสิตเห็นด้วยสูงกว่า ผู้มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีความผิดปกติทางจิตใจ และไม่เห็นด้วยว่า คนเพศเดียวกันกับคนมีเสน่ห์น่าสนใจกว่าเพศตรงข้าม และรักร่วมเพศไม่จำเป็นต้องรับการรักษา และมีเจตติระดับปานกลางว่ารักร่วมเพศเป็นปัญหาสังคม รวมทั้งเห็นว่ารักร่วมเพศเป็นเรื่องปกติสำหรับบางคนเท่านั้น

แสดงให้เห็นว่านิสิตมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจ และปฏิเสธตนเองกับการมีความรู้สึกทางเพศกับคนเพศเดียวกัน แต่ก็ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศว่า ไม่ได้เป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง

2. ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศด้านรักร่วมเพศของนิสิตพบว่า นิสิตชายร้อยละ 11 และนิสิตหญิงร้อยละ 1.5 เคยมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันและ เคยบรรลุจุดสุดยอด (Orgasm) จากการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกัน

จากที่มีผู้ทำการศึกษาและวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักร่วมเพศมาทั้งหมดนี้ แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศ และเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะในทางที่จะพัฒนาบุคคลให้มีความสามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุขและรวมถึงความสนใจในการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป *

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

2. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

3. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

4. นักเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกับนักเรียนหญิง

5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

6. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

7. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกัน

8. นักเรียนชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกับนักเรียนหญิง

9. เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน

โดยสมมติฐาน

ในควมสัมพันธ์

บทที่ 3

วิธีการในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนทั้งหมด 92 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

／ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (Stratified random sampling) แบบการสุ่มที่ไม่เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละระดับชั้น (Non Proportional stratified random sampling) ซึ่งเป็นการสุ่มที่ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนขึ้นเองตามความเหมาะสมของการศึกษา (ฉันทพงษ์ เจริญพิทย์ 2526 : 119) ดังรายละเอียดตามตารางที่แสดงดังต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นที่ 1 กลุ่มโรงเรียนที่แยกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	
	ทั้งหมด	ที่สุ่มมา
1. โรงเรียนสหศึกษา	64	8
2. โรงเรียนชาย	17	4
3. โรงเรียนหญิง	11	4
รวม	92	16

ตาราง 2 แสดงกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นที่ 2 กลุ่มตัวอย่างนักเรียนเมื่อแยกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	จำนวนนักเรียนแยกตามเพศ		รวม
	ชาย	หญิง	
1. โรงเรียนสหศึกษา	159	158	317
2. โรงเรียนชาย	188	—	188
3. โรงเรียนหญิง	—	175	175
รวม	347	333	680

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารังนี้ เป็นแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ และแบบสำรวจพฤติกรรมรักร่วมเพศ แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียด ของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามที่ต้องการศึกษา ได้แก่ เพศ และประเภทโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติของนักเรียนที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ มีลักษณะเป็นแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกับสังคม
2. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกับสุขภาพ
3. เจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศกับการยอมรับและช่วยเหลือ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. พฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับความคิด ความรู้สึกทางเพศ
2. พฤติกรรมรักร่วมเพศในระดับการกระทำ หรือการมีเพศสัมพันธ์

วิธีสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศ
2. ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการสร้างเครื่องมือจากตารางและเอกสารที่เกี่ยวข้อง
3. ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือเพื่อวัดเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศ โดยดัดแปลงมาจาก

แบบวัดเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของ วชิรทัศน์ วิชนไพสิน และแบบวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของ ศรทรง สุขสุเมธ

4. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อขอคำแนะนำเพิ่มเติมและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

5. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในส ภาวศึกษาศาสตร์ และสาขาวิชา จิตวิทยา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขเพื่อให้มีความเที่ยงตรง

6. นำเครื่องมือที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา จำนวน 80 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ ตัวแปรอิสระ

ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☒ ตามความเป็นจริง

1. ประเภทโรงเรียน

☐ โรงเรียนสหศึกษา

☐ โรงเรียนชาย

☐ โรงเรียนหญิง

2. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง ✓

~~X~~ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาตนเองว่า เห็นด้วย กับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาแล้วให้เลือกตอบช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องด้วย เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
0	รัก'รวมเพศ'ทำให้สังคม					
00	เปลี่ยนแปลงไปในทาง					
	ความ'สับสน'ทางเพศ					
	พวก'รัก'รวมเพศ'เป็นพวก					
	ที่มีความ'ผิดปกติ'ทาง					
	จิต'อย่าง'ร้ายแรง					
000	พฤติกรรม'รัก'รวมเพศ'					
	เป็นพฤติกรรม'ที่ทำ'ร้าย					
	จิตใจ'ผู้'ที่อยู่'ใกล้'ชิด					
0000	ข้าพ'เจ้า'จะ'ยอม'รับ'					
	นับ'ถือ'เขา'เช่น'เดิม					
	แม้'ว่าจะ'ทราบ'ว่า'เขา					
	มี'พฤติกรรม'รัก'รวม'เพศ'					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมรัก'รวม'เพศ

คำสั่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาตนเองว่า เคยมีพฤติกรรมตามข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วเลือกตอบช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องด้วยเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ไม่เคย เลย	น้อยมาก	เป็นครั้ง คราว	เป็นส่วน มาก	เป็นประจำ
0	มีความรู้สึกทางเพศกับคน เพศเดียวกัน					
00	ถูกบุคคลเพศเดียวกัน ชักชวนให้ร่วมเพศ					
000	ร่วมเพศกับคนเพศเดียวกัน					

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ด้านความเที่ยงตรง (Validity)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงแบบ Face Validity โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสุขศึกษาและจิตวิทยา จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนสำนวนภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมกับการนำไปใช้

2. ด้านความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -Coefficient) ของครอนแบ็ค (สุภาพ วาทเขียน 2525 : 45 - 46) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ .78 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามพฤติกรรมรักรวมเพศ .80

3. อำนาจจำแนกรายชื่อ (Discrimination Power)

นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบแล้วมาตรวจให้คะแนนรายข้อ และนำมาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยจัดเรียงลำดับคะแนนจากสูงไปต่ำ แบ่งกลุ่มคะแนนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ กลุ่มละ 25 % นำค่าเฉลี่ยรายข้อของแต่ละกลุ่มมาทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย โดยใช้ t -test ข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไปถือว่าใช้ได้ (Edwards. 1958 : 152) ดังแสดงไว้ในภาคผนวก

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอสั่งซื้อจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงครูใหญ่หรือผู้อำนวยการโรงเรียนที่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยรวบรวมคืนด้วยตนเอง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยนำแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. แยกแบบสอบถามตามตัวแปรที่ต้องการ
3. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม โดยกำหนดวิธีการและเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

๕, 5, ๔, 3

แบบสอบถาม ตอนที่ 1 ตรวจสอบใช้วิธีหาความถี่จากนั้นนำมาคำนวณแปลงเป็น

ร้อยละ

แบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อความที่สร้างขึ้นมีสองลักษณะ คือ ข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิมิตกับพฤติกรรมรักรวมเพศ และข้อความที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีเจตคติเชิงนิเสธกับพฤติกรรมรักรวมเพศ เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนนจะเป็น ดังนี้

ข้อความเชิงนิมาน

เห็นกายอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นกาย	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นกาย	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นกายอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ข้อความเชิงนิเสธ

เห็นกายอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน
เห็นกาย	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นกาย	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นกายอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคิลก ศีลาภานนท์ 2526 : 25)

แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อความที่สร้างขึ้นเป็นข้อความที่แสดงว่าคุณคดีมีพฤติกรรม
รักรวมเพศในแต่ละข้อความอยู่ในระดับใด เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับพฤติกรรมจะเป็น
ดังนี้

ไม่เคยเลย	1	คะแนน
น้อยมาก	2	คะแนน
เป็นครั้งคราว	3	คะแนน
เป็นส่วนมาก	4	คะแนน
เป็นประจำ	5	คะแนน

(วันเพ็ญ พงศ์ประยูร 2527 : 343)

4. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) แล้วนำมาประเมิน โดยอาศัยเกณฑ์การประเมินค่าของจอห์น คัมบลิวเบสท์ (Best. 1963 : 159) ใน ภาคผนวก

5. ทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ตามตัวแปรในสมมุติฐานทั้งสองข้อนี้

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้วิธี t - test เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 6 ข้อ 7 และข้อ 8

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยใช้วิธี F - test เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 1 และข้อ 5 ซึ่งหากพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแล้วจะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี Pearson Correlation

5.3 หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ และคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศ เพื่อทดสอบสมมุติฐานข้อ 9 โดยใช้วิธี Pearson Correlation Coefficient

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรของเฟอร์กูสัน (Ferguson. 1981 : 49)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviation) ใช้สูตรของ

เฟอร์กูสัน (Ferguson. 1981 : 68)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	s	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา

(Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum s_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนในแบบสอบถามแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถาม

3. การวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยวิเคราะห์

เป็นรายข้อใช้วิธีเทคนิค 25 % ของเอ็ดเวิร์ด (Edwards. 1958 : 152) โดยทดสอบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้วิธี t - test จากสูตร

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ
	$\bar{x}_H$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง
	$\bar{x}_L$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ
	s_H^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มสูง
	s_L^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำ

4. ทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปร

4.1 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้สูตร t - test ของเฟอร์กูสัน (Ferguson. 1981 : 182)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

โดยมี $df = \frac{\left(\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\frac{s_1^2}{n_1}}{n_1 - 1} + \frac{\frac{s_2^2}{n_2}}{n_2 - 1}}$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน T - distribution
	$\bar{x}_1, \bar{x}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	n_1, n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่ม
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม ใช้สูตร F - test

(Lindquist. 1956 : 63)

$$F = \frac{MS_A}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
	MS_A	แทน	ค่า Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

ซึ่งถ้าหากพบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จะตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีนิวแมน - คูลส์ โดยใช้สูตร

$$q = \sqrt{\frac{MS_W}{n}}$$

เมื่อ	q	แทน	q - statistic ที่ได้จากการวาง
	MS_W	แทน	ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม
	$\tilde{n}$	แทน	จำนวนคะแนนในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เท่ากัน

5. หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้วิธี Pearson Correlation

Coefficient ของเพียร์สัน (ฉัตรพงษ์ เจริญพิทย์ 2526 : 243)

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2][n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ

r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
x	แทน	คะแนนดิบของตัวแปร x
y	แทน	คะแนนดิบของตัวแปร y
n	แทน	จำนวนคของตัวแปร

บทที่ 4

หลักการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
X	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - distribution
SS	แทน	Sum of Square
MS	แทน	Mean Square
df	แทน	degree of Freedom

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนตามตัวแปรประเภทโรงเรียน

1.2 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนตามตัวแปรเพศและประเภทโรงเรียน

1.3 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ตามตัวแปรเพศของนักเรียน

1.4 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนตามตัวแปรประเภทโรงเรียน

1.5 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนตามตัวแปรเพศและประเภทโรงเรียน

1.6 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรม รวบรวมเพศตามตัวแปรเพศของนักเรียน

1.7 วิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รวบรวมเพศและคะแนนพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย

2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง

2.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

2.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

2.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย

2.7 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรม รวบรวมเพศของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง

2.8 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

3.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 3 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตัวแปร	N	เจตคติของนักเรียน		
		$\bar{X}$	s	ระดับ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	317	2.627	1.236	ปานกลาง
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	2.293	1.126	ต่ำ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	2.849	1.220	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่าเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน เมื่อจำแนกตามประเภทโรงเรียนมีลักษณะ ดังนี้ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.849$, $s = 1.220$) นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.627$, $s = 1.236$) และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.293$, $s = 1.126$) ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับต่ำ

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 4 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตัวแปร	N	เจตคติของนักเรียน		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	159	2.594	1.202	ปานกลาง
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	158	2.660	1.268	ปานกลาง
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	2.293	1.126	ต่ำ
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	2.849	1.220	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่าเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนเมื่อจำแนกตามเพศและประเภทโรงเรียนมีลักษณะ ดังนี้ นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 2.849, S = 1.220$) นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 2.594, S = 1.268$) ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 2.293, S = 1.126$) ซึ่งมีเจตคติอยู่ในระดับต่ำ

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ
ของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

ตาราง 5 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

ตัวแปร	N	เจตคติของนักเรียน		
		$\bar{X}$	s	ระดับ
นักเรียนชาย	347	2.431	1.203	ปานกลาง
นักเรียนหญิง	333	2.759	1.217	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่าเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนเมื่อจำแนก
ตามเพศ นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.759$, $s = 1.217$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย
ของนักเรียนชาย ($\bar{X} = 2.431$, $s = 1.203$) และมีเจตคติอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 6 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตัวแปร	N	พฤติกรรมของนักเรียน		
		$\bar{X}$	s	ระดับ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	317	1.330	.867	ต่ำ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	1.165	.584	ต่ำ
นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	1.425	.941	ต่ำ

จากตาราง 6 แสดงว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนเมื่อจำแนกตามประเภทโรงเรียน มีลักษณะ ดังนี้ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.425$, $s = .941$) นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 1.330$, $s = .867$) และนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.165$, $s = .584$) ซึ่งโดยส่วนรวมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับต่ำ

1.5 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 7 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตัวแปร	N	พฤติกรรมรักร่วมเพศ		
		$\bar{X}$	s	ระดับ
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	159	1.348	.886	ต่ำ
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	158	1.312	.847	ต่ำ
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	1.165	.584	ต่ำ
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	1.426	.941	ต่ำ

จากตาราง 7 แสดงว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน เมื่อจำแนกตามเพศ และประเภทโรงเรียน มีลักษณะดังนี้ นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 1.426$, $s = .941$) นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 1.348$, $s = .881$) นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา ($\bar{X} = 1.312$, $s = .847$) และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.165$, $s = .584$) ซึ่งโดยส่วนรวมมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับต่ำ

1.6 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของ
นักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ตาราง 8 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และ
นักเรียนหญิง

ตัวแปร	N	พฤติกรรมรักรวมเพศ		
		$\bar{X}$	S	ระดับ
นักเรียนชาย	347	1.248	.737	ต่ำ
นักเรียนหญิง	333	1.372	.900	ต่ำ

จากตาราง 8 แสดงว่าพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน เมื่อจำแนกตามเพศ
นักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X} = 1.372, S = .900$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนชาย
($\bar{X} = 1.248, S = .737$) ซึ่งโดยส่วนรวมมีพฤติกรรมรักรวมเพศอยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักษารวมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักษารวมเพศของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1437.23	718.62	2.88
ภายในกลุ่ม	677	49182.46	72.65	
รวม	679	50619.69		

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักษารวมเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานในข้อที่ 1

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนชาย ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนใน
โรงเรียนชาย

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	159	2.594	1.607	2.341*
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	2.293	1.270	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 แสดงว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชาย
ที่เรียนในโรงเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 2

2.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนหญิง ที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ
ของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนใน
โรงเรียนหญิง

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ	N	$\bar{x}$	s^2	t
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	158	2.660	1.446	2.048*
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	2.849	1.489	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 แสดงว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิง
ที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 3

2.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์คะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง

เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ	N	$\bar{x}$	s^2	t
นักเรียนชาย	347	2.431	1.447	4.956**
นักเรียนหญิง	533	2.759	1.478	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 4

2.5 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	1452.23	726.115	9.82*
ภายในกลุ่ม	677	239194.4	353.32	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 5

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมรุกรวมเพศของนักเรียน
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ประเภทโรงเรียน	สี	โรงเรียนสหศึกษา	โรงเรียนชาย	โรงเรียนหญิง
โรงเรียนสหศึกษา	1.330	-	11.27 [*]	9.75
โรงเรียนชาย	1.165		-	4.32
โรงเรียนหญิง	1.425			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรุกรวมเพศแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายมีพฤติกรรมรุกรวมเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนหญิง

2.6 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศ ของนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย

พฤติกรรมรักรวมเพศ	N	$\bar{X}$	s^2	t
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	159	1.165	.785	20.154**
นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย	188	1.348	.341	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 แสดงว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาและนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชายมีพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 6

2.7 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง

พฤติกรรมรักรวมเพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา	158	1.312	.717	1.962*
นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง	175	1.426	.885	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักรวมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ที่สอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 8

2.8 วิเคราะห์เปรียบเทียบพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนชาย และนักเรียนหญิง

พฤติกรรมรักรวมเพศ	N	$\bar{X}$	S^2	t
นักเรียนชาย	347	1.248	.543	1.514
นักเรียนหญิง	333	1.372	.810	

จากตาราง 17 แสดงว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักรวมเพศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานในข้อที่ 9

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์

3.1 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 18 ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียน

ความสัมพันธ์ระหว่าง	N	r	t_1
เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับ พฤติกรรมรักรวมเพศ	680	0.482	14.30**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีค่า 0.482 ($r = 0.482$, $t_1 =$) แสดงว่า เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์ในเชิงนิมิต หนะคัปปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาเจตคติและพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ และพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตามตัวแปร

2.1 เพศ

2.2 ประเภทโรงเรียน คือ

2.2.1 โรงเรียนสหศึกษา

2.2.2 โรงเรียนชาย

2.2.3 โรงเรียนหญิง

3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 680 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างตามระดับชั้น (Stratified random sampling) แบบการสุ่มที่ไม่เป็นไปตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละระดับชั้น (Non - propontional stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าประกอบด้วย

1. แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ
2. แบบสอบถามพฤติกรรมรักรวมเพศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ และพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรแต่ละประเภท
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 1 ตัวประกอบ (One - way analysis of variance)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยวิธีทดสอบค่า T (t - test)
4. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศกับคะแนนพฤติกรรมรักรวมเพศของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร โดยวิธีเพียร์สัน โพรดัก โมเมนต์ (The Pearson Product Moment Correlation Method)
5. นาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ (test of Significance) โดยใช้ t - test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือ โรงเรียนสหศึกษาโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน และมีเจตคติโดยส่วนรวมค่อนข้างดี
2. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย
3. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่า นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา
4. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย
5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง
6. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชายมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาเล็กน้อย
7. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา และนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากกว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษาเล็กน้อย

8. นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน

9. เจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมรักร่วมเพศในเชิงนิมานระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกัน คือ โรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่แตกต่างกัน และมีเจตคติโดยส่วนรวมค่อนข้างดีที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุที่นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น ทั้งจากสถานการณ์ที่แวดล้อมอยู่ในปัจจุบัน จากห้องเรียนในเรื่องเพศศึกษาตลอดจนจากสื่อมวลชนต่าง ๆ เช่น หนังสือ วารสาร วิทยุ โทรทัศน์ ฯลฯ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ได้เป็นสิ่งผิดปกติดังแต่อย่างใด จะเห็นได้จากกฎหมายอาญามัธยมศึกษา 2499 ได้บัญญัติไว้ว่า ไม่ว่าบุคคลจะมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีใด จะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศ ถือว่าไม่ผิด (นันททัศนะเกี่ยวกับโฮโมเซ็กชวล 2523 : 42 - 48) พวกรักร่วมเพศมิได้เป็นคนผิดปกติดังแต่อย่างใด จะถือว่าผิดปกติต่อเมื่อพฤติกรรมของเขานามซึ่งปัญหายุ่งยากทางจิตใจเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต เกิดปัญหาทางอารมณ์ มีอาการซึมเศร้า ไม่พอใจสภาพของตน (สมภพ เรื่องตระกูล 2524 : 267) และเมื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพบุคคลรักร่วมเพศกับบุคคลปกติทั่วไปแล้วพบว่า บุคคลผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศส่วนใหญ่ที่มีอยู่ในสังคมก็ไม่ได้มีบุคลิกภาพที่เบี่ยงเบนไปจากปกติมากนัก และมักพบว่าบางคนเป็นผู้มีสติปัญญาดี ได้รับการศึกษาดี และประสบความสำเร็จอย่างงดงามในอาชีพของเขา และอีกมากมาย มีผลงานดีเด่นในงานศิลปะสาขาต่าง ๆ เช่น กวี ดนตรี การละคร เป็นต้น (ประนอม สโรขมาน 2524 : 173) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อติรัตน์ วัฒนโณลิน ที่พบว่านิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีเจตคติที่ยอมรับบุคคลรักร่วมเพศว่าไม่ได้เป็นปัญหาสังคมที่รุนแรง (อติรัตน์ วัฒนโณลิน 2527 : 84 - 94)

2. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมของโรงเรียนสหศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้พฤติกรรมของทั้งเพศตรงข้าม และเพศเดียวกันกับตนเองได้มากกว่าโรงเรียนแยกเพศ ด้วยเหตุนี้จึงอาจกล่าวได้ว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีโลกทัศน์ที่กว้างกว่าจะเข้าใจปัญหาเรื่องเพศได้มากกว่า และเมื่อพบว่าในโรงเรียนของตนแม้จะมีบุคคลมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่บ้างก็มิได้ก่อให้เกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกันในสังคมแต่อย่างใด นักเรียนชายที่เข้าใจและยอมรับสภาพพฤติกรรมรักร่วมเพศของตนเองก็จะสามารถอยู่ในกลุ่มเพื่อนฝูง ซึ่งมีความเข้าใจในพฤติกรรมของตนได้ ไม่ต้องอยู่ในสภาพเหมือนแกะดำในกลุ่มเพื่อนเหมือนกับสภาพที่เกิดขึ้นในโรงเรียนแบบแยกเพศ ซึ่งบุคคลดังกล่าวจะถูกแยกออกจากสังคมปกติในกลุ่มเพื่อนและทั้งกลุ่มของตนเอง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการปรับตัวของตนเองในสังคมโรงเรียน โดยเฉพาะจากการศึกษาเรื่องความต้องการความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยรุ่น พบว่าวัยรุ่นต้องการการนับหน้าถือตา ความนิยมชมชื่น ความเป็นมิตรต่อกัน ต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้อื่น เป็นหนึ่งของหมู่คณะ ต้องการมีเพื่อนต่างเพศ และต้องการเป็นที่ยอมรับของเพื่อนเพศเดียวกัน และเพื่อนต่างเพศ (บุญนาค คัมภีร์ 2522 : 14) ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่มากพอ ที่จะทำให้นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชายมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศต่ำกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา

3. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจกล่าวได้ว่าเพราะสภาพสังคมในโรงเรียนหญิงปัจจุบันได้เริ่มเสนอบทบาทของคนที่สามารถพัฒนาเป็นหญิงที่พึ่งตนเองได้ แม้ว่าในอดีตสังคมจะคาดหวังให้เด็กหญิงเติบโตเป็นกุลสตรี งดงาม สุภาพ เรียบร้อย และเป็นผู้ตามที่ดี

แต่จากที่กลุ่มเด็กหญิงเริ่มแสดงบทบาทในความเสมอภาค และสิทธิของสตรีมากขึ้น (ประนอม สโรชมาน 2524 : 168) จึงอาจเป็นเหตุผลให้กลุ่มนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง มีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา ซึ่งสภาพสังคมในโรงเรียนกำหนดบทบาทของชาย และหญิงให้เป็นไปตามบรรทัดฐานของสังคมที่มีมา

4. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศรีทรง สุขสุเมฆ ที่พบว่านิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ นิสิตหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่า นิสิตชาย (ศรีทรง สุขสุเมฆ 2522 : 35) และด้วยเหตุผลที่ผู้หญิงมีธรรมชาติที่จะเข้าใจ และยอมรับสภาพปัญหาของบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศด้วยความรู้สึกเห็นใจ พร้อมกับแนวความคิดที่สนับสนุนความเสมอภาคทางเพศอีกด้วย จึงเป็นเหตุให้นักเรียนหญิงมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศดีกว่านักเรียนชาย

5. นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนต่างประเภทกันคือโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .04 โดยพบว่านักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของ 2 ที่กล่าวว่าสถานการณ์หนึ่งที่ทำให้คนต้องมีความรักร่วมเพศ คือ สถานการณ์ที่แยกชาย และหญิงออกจากกัน เช่น ในกองทัพ ในที่คุมขังนักโทษ และในโรงเรียนประจำ ซึ่งบุคคลที่ถูกแยกเพศเหล่านี้จะพยายามหาทางออกให้กับความต้องการทางเพศด้วยการมีสัมพันธ์รักร่วมเพศ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีรากฐานการเป็นรักร่วมเพศมาก่อนเลย (ประนอม สโรชมาน 2524 : 170 อ้างจาก Davis) และสอดคล้องกับการศึกษาของ นายแพทย์ อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม และศาสตราจารย์คุณหญิงเต็มศิริ บุญยสิงห์ ที่พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศน้อยกว่าโรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง โดยให้เหตุผลว่าเพราะเด็กเหล่านี้ไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับเพศตรงข้าม (บุญหา สวัสดิ์และสุภาพ 2525 : 208)

6. นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษา มีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า นักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศระดับต่ำกว่านักเรียนชายที่เรียนในโรงเรียนชาย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีสาเหตุการเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศของนายแพทย์ สิงหนาท อุสาโท (สิงหนาท อุสาโท 2526 : 56 – 57) ที่กล่าวถึงสาเหตุที่เกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศว่า

1. คบเพื่อนชายลึกซึ้งเกินไป เรียนหนังสือด้วยกัน เล่นด้วยกัน กินด้วยกัน เที่ยวด้วยกัน เห็นอกเห็นใจกัน เอาใจใส่ซึ่งกันและกัน และสภาพบรรยากาศที่ไม่มีเพศตรงข้ามที่จะสนองความต้องการทางเพศตามธรรมชาติของตนเองได้ จึงเกิดพฤติกรรมรักร่วมเพศขึ้นในกลุ่มเด็กชายดังกล่าว

2. อยู่ในภาวะจำยอม มีบางสถานการณ์ที่เด็กชายถูกบังคับให้ร่วมเพศกับบุคคลเพศเดียวกัน โดยรุ่นพี่ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ก่อนแล้ว และในที่สุดก็ตกอยู่ในภาวะเคยชิน และกลายเป็นบุคคลผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไปในที่สุด

3. เพื่อความสนุกและประสบการณ์ที่แปลกใหม่ ในขณะที่สังคมในโรงเรียนชายไม่มีเพศตรงข้ามที่จะให้แสดงความสนใจทางเพศในแบบปกติได้ก็ทดลองมีพฤติกรรมรักร่วมเพศกับเพื่อนเพศเดียวกัน

7. นักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศแตกต่างกับนักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนสหศึกษามีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับต่ำกว่านักเรียนหญิงที่เรียนในโรงเรียนหญิง ซึ่งสอดคล้องกับประเด็นที่เกี่ยวกับพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มเด็กหญิงของกิตติกร มีทรัพย์ (ปัญหาชีวิตและสุขภาพ 2525 : ไม่มีเลขหน้า) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศในกลุ่มเด็กหญิงนั้นเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เหตุทางสังคม ที่ขึ้นอยู่กับความตึงกับความหย่อนของสังคม กรณีที่สังคมตึงเกินไปเคร่งครัดในบทบาททางเพศของหนุ่มสาว โดยไม่เปิดให้มีโอกาสไปมาหาสู่หรือแสดงความรักก่อนตัดสินใจแต่งงาน การปิดกั้นความต้องการทางเพศตามธรรมชาติของมนุษย์

เมื่อไม่มีทางออก โอกาสรักร่วมเพศจะเกิดขึ้นได้มากสำหรับกรณีหย่อนเกินไป บ่อยหรือ เบื่อโอกาสตามสบาย ความมีเสรีภาพในการเลือกดำเนินชีวิตในพฤติกรรมทางเพศเช่นในบางสังคมของประเทศในแถบยุโรปก็จะมีปรากฏกลุ่มพวกรักร่วมเพศมากขึ้น

2. เป็นค่านิยมใหม่ที่เกิดขึ้น เรียกว่าเป็นแฟชั่นโดยเฉพาะลักษณะการ ออกแบบเครื่องแต่งกายที่ปัจจุบันนิยมใช้ได้ร่วมกันทั้งเพศหญิงและเพศชายที่เรียกว่า ยูนิเซ็กส์ (Davis) และบุคลิกภาพที่ได้รับการชื่นชมจากสังคมในเพศหญิงที่สนับสนุนความเชื่อมั่นในตนเอง ความเข้มแข็งและความคล่องตัวให้ทัดเทียมกับเพศชาย

3. เป็นการปฏิบัติของสตรีที่จะเป็นอิสระจากกฎเกณฑ์เก่า ๆ ของสังคม เช่น สภาพข้างเท้าหลัง และเป็นไปได้ในประเด็นที่ปัจจุบันเพศหญิงขาดความเชื่อถือในเพศชาย เพราะเหตุว่าประสิทธิภาพในการทางานของทั้งสองเพศทัดเทียมกันแล้ว และในบางกรณี เพศหญิงแสดงความสามารถในการบริหารงานดีกว่าเพศชาย

8. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงมีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าที่เป็นเช่นนั้น เพราะมนุษย์มีความต้องการทางเพศที่เป็นธรรมชาติปกติ และจะสามารถปลดปล่อยอารมณ์เพศได้หลายวิธี ซึ่งขึ้นอยู่กับความนิยมทั้งของส่วนบุคคล และสังคม ที่จะยอมรับในแต่ละยุคสมัย และพฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทั้งเพศชาย และเพศหญิง สามารถใช้ปลดปล่อยอารมณ์เพศของตนเองได้เช่นกัน

9. ผลการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ กับพฤติกรรมรักร่วมเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงนิมิตระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีคะแนนเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศสูง ไม่มีผลที่ทำให้คะแนนพฤติกรรมรักร่วมเพศสูงขึ้นไปด้วยตามที่ควรจะเป็น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่านักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีเจตคติที่จะยอมรับว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ใช่สิ่งที่เป็นปัญหาในสังคม และจากการยอมรับนี้ทำให้บุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเปิดเผยตัวเองมากขึ้นรวมถึง การแสดงให้สังคมยอมรับในความสามารถของตน ซึ่งหลายคนก็เจริญก้าวหน้าประสบความสำเร็จอย่างสูงในอาชีพการงาน (อุทุมศิลป์ ศรีแสงนาม 2525 : 234) แต่ที่นักเรียนดังกล่าว

ไม่ได้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับสูงตามไปด้วย เพราะทราบว่าพวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศไม่ได้มีชีวิตที่มีความสุขเหมือนคนปกติ เพราะขาดความมั่นใจในการดำเนินชีวิตในวัยปลาย ซึ่งมักพบเสมอว่าความรักในระหว่างเพศเดียวกันไม่จริงยั่งยืน มีการเปลี่ยนคู่กันเสมอ รวมถึงทางเสี่ยงต่อโรคมุ้มนั้ร่วมกันพร่อง ซึ่งระบาดในหมู่พวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ ดร.เสรี วงศ์มณฑา ที่กล่าวว่าสังคมควรยอมรับพวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม และยอมรับอย่างทันทายในฐานะที่เขาเป็น ถ้ายอมรับเขาไม่ได้ก็หนีเขาไปเสีย แทนที่จะประนามหรือว่าอะไร สำหรับคนที่เป้น ก็คิดว่าต้องปรับตัวเองให้ยอมรับให้ได้ว่าตนเองคือใคร พยายามศึกษาให้เข้าใจถึงความต้องการของตัวเอง พยายามแก้ข้อขัดแย้งภายในจิตใจออกไปให้ได้ และไม่เห็นด้วยกับบุคคลที่จะมีพฤติกรรมรักร่วมเพศถ้ายังไม่เป็น (เสรี วงศ์มณฑา 2523 : 30)

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีเจตคติต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศอยู่ในระดับค่อนข้างดี ซึ่งพอจะกล่าวได้ว่า นับจากนี้เป็นต้นไปพวกที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะสามารถแสดงตัวได้อย่างเปิดเผยโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนวัยรุ่น จึงมีทางเป็นไปได้ว่ากลุ่มบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศจะสามารถขยายตัวต่อไปได้อย่างรวดเร็ว ซึ่งหากพิจารณาพอที่จะเกิดขึ้นจากปรากฏการณ์นี้จะแยกกล่าวเป็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 เป็นผลดีสำหรับกลุ่มคนที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเพื่อที่จะลดความขัดแย้งในใจของตนเองในข้อที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ผิดไปจากธรรมชาติหรือจากคนปกติ เป็นสิ่งที่ช่วยสร้างความมั่นใจในการดำรงชีวิตให้อยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัย และมีกำลังใจที่จะประกอบภารกิจงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพต่อประเทศชาติต่อไป

ประเด็นที่ 2 เป็นผลเสียที่จะกระทบถึงพฤติกรรมทางเพศปกติของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งเป็นวัยที่พฤติกรรมทางเพศกำลังได้รับการพัฒนา หากบุคคลเหล่านี้มีเจตคติที่จะยอมรับ

พฤติกรรมแบบรักร่วมเพศแล้ว ก็เป็นที่น่าวิตกว่าพฤติกรรมรักร่วมเพศอาจเป็นทางเลือกหนึ่ง ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นจะรับไว้เป็นพฤติกรรมทางเพศถาวรต่อไป ซึ่งเป็นผลให้ทฤษฎีการสืบทอดเผ่าพันธุ์ของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปได้

จึงควรที่ผู้เกี่ยวข้องกับกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นนี้ อันประกอบด้วย พ่อแม่ ครู อาจารย์ สื่อมวลชนทุกสาขา ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ได้สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องรวมถึงช่วยกันปลูกฝังค่านิยมในเรื่องเพศให้สอดคล้องกับความจริงที่มีอยู่เป็นธรรมชาติของมนุษย์ นั่นคือยอมที่จะรับบุคคลที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้อยู่รวมในสังคมได้ แต่ไม่สนับสนุนให้บุคคลปกติมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศ และหากจะมีทางเป็นไปได้ก็ควรที่จะร่วมมือกันให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศให้กลับสู่การมีพฤติกรรมทางเพศแบบปกติ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ประเภทโรงเรียนที่แยกเพศ คือ โรงเรียนชาย และโรงเรียนหญิง มีผลกับการมีพฤติกรรมรักร่วมเพศของนักเรียนได้ จึงน่าที่จะมีการศึกษาองค์ประกอบของการจัดระบบการศึกษาดังกล่าวว่าจะดำเนินการต่อไปในทิศทางใด หรือมีเงื่อนไขใดที่จะควบคุมพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนให้อยู่ในบรรทัดฐานของสังคมได้ แม้จะอยู่ในสถานการณ์แบบแยกเพศ ดังที่เป็นอยู่

3. ในแง่ของการวิจัย เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้จำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครเท่านั้น จึงควรที่จะมีการศึกษากับบุคคลในกลุ่มอื่น ๆ อีกต่อไป เพื่อให้ทราบปรากฏการณ์ของพฤติกรรมรักร่วมเพศที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนเพื่อจะได้นำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกับผลการศึกษาในครั้งนี้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ดิติกร มีทรัพย์ "พรรณาคความเรื่องรกร่วมเพศ" ปัญหาชีวิตและสุขภาพ สำนักพิมพ์ ก.ไก่ 2525, 228 หน้า
- /ควน ขาวหมู เทคนิคการสอนและวัดผลสุศึกษา อักษรบัณฑิต ม.ป.ป. 388 หน้า
- ณัฐพงษ์ เจริญพิทย์ "ทฤษฎีการสุมและการแจกแจงตัวอย่าง" วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย แผนกเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิบูลโลก 2526, 406 หน้า
- /ณรงค์ เส็งประชา ปัญหาสังคม อักษรบัณฑิต 2525, 232 หน้า
- /ณรงค์ศักดิ์ ทะละภักดิ์ "ครอบครัวและการยอมรับเลี้ยงดูในวัยเด็กกับปัญหาการร่วมเพศ" จิตวิทยาคลินิก 8(1) : 25 - 31 เมษายน 2520
- \ทิศ โชติวัฒนตระกูล การศึกษาเปรียบเทียบเจตคติทางเพศของพวกกรกร่วมเพศชายกับพวกกรทางเพศชาย ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 70 หน้า อักสำเนา
- เนียร หนอง (นามแฝง) เกย์ - เกส สำนักพิมพ์ทนอน 2525, 208 หน้า
- "นันทาศณะเกี่ยวกับโฮโมเซ็กชวล" ไกลหมอ 4(6) : 77 - 79 มิถุนายน 2523
- บุญนาค คุ้มภัย การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่นในวิทยาลัยครูวิทยาลัยอาชีวศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 133 หน้า อักสำเนา
- Xประนอม สโรชมาน "รกร่วมเพศ" วารสารธรรมศาสตร์ 10(5) : 164 - 179 กันยายน 2524
- Xประพันธ์ ภาณุภาค โรคเอดส์ เอกสารเผยแพร่ โรงพยาบาลเพชรบุรีคีตใหม่ 21 พฤษภาคม 2528, 3 หน้า เอกสารอักสำเนา

ประภาเพ็ญ สุวรรณ ทัศนคติ การวัด การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมนามัย ไทยวัฒนาพานิช
2520, 143 หน้า

ประสาธ อิศรปริศา จิตวิทยาวัยรุ่น ศึกษิตสยาม 2523, 251 หน้า

X ประณี รามสูตร จิตวิทยาวัยรุ่น ศิลปบรรณาคาร 2528, 91 หน้า

ปาน บุณนาค เหตุไฉนถึงต้องเป็นเกย์ สำนักพิมพ์ธีรนนท์ ม.ป.ป., 160 หน้า

ผกา สัตยธรรม การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ให้การยอมรับเลี้ยงดูของบุคคลที่
รักรวมเพศกับบุคคลปกติ ปรินญานินพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516,
319 หน้า อัดสำเนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน อักษรเจริญ 2525, 930 หน้า

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ และคิลก ศิลกานนท์ "สถิติการวิจัย" วารสารวัดผลการศึกษา

5(2) : 25 กันยายน - ธันวาคม 2526

ระภาดิวิทยา, กอง เอกสารโรคเอดส์ (AIDS) 2528, 15 หน้า เอกสารอัดสำเนา

วันเพ็ญ พงศ์ประยูร "วิธีการและเทคนิคในการรู้จักเด็กวัยรุ่น" พัฒนาการวัยรุ่น และ

การยอมรับ สำนักพิมพ์กราฟฟิคอาร์ต 2527 หน้า 337 - 372

วัลลภ ปิยะมโนธรรม "พฤติกรรมบำบัดกับปัญหาทางเพศ" วารสารสมาคมจิตแพทย์

แห่งประเทศไทย 23 : 291 - 310 กันยายน 2521

วิฑูรย์ อึ้งประพันธ์ "รักรวมเพศกับปัญหากฎหมาย" ไกล่หยอม 4(6) : 77 - 79 มิถุนายน
2523

วิทยา นาควัชร "วัยรุ่นกับปัญหาเซ็กส์" รู้จักชีวิตกับจิตแพทย์วิทยา นาควัชร อักษรไทย

2524, หน้า 167 - 180

"เยาวชนไทยในปัจจุบันมีปัญหาดูสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น" ไบรรัฐ 4 เมษายน 2528, หน้า 1,2

ศรทรง สุขสุเมธ ทัศนคติของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีต่อพฤติกรรมรักรวมเพศ

วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2522, 54 หน้า อัดสำเนา

สมโภชน์ สุขวัฒนา "กามวิปรีต" ตำราจิตเวชศาสตร์ สมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย

อักษรไทย 2520, หน้า 543 - 548

_____ "กามวิปรีต" ไกล่หมอ 3(6) : 32 - 38 มิถุนายน 2522

สิงหนาท อุดาโห และพรธิดา ทวนโสภณ ความรู้เรื่องเกย์สำหรับคนที่ไม่ใช่เกย์ แสงรุ่ง

การพิมพ์ 2526, 177 หน้า

x สุชา จันทน์แอม วัชรกุล อักษรบัณฑิต 2528, 109 หน้า

สุภาพ วาดเขียน เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ ไทยวัฒนาพานิช 2525, หน้า 45 - 46

✓ สุวัฒนา อารีพรพร "ความบกพร่องทางเพศและการวิปรีต" ความผิดปกติทางจิต โรงพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, หน้า 381 - 386

✓ สำนักข่าวไทย อสมท. "รกร่วมเพศในผู้ชายไทยมีมากขึ้นในปัจจุบันนี้" รายงานข่าวประจำวัน --
ที่ 11 ธันวาคม 2524, หน้า 7

* สำนักนายกรัฐมนตรี นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว รุ่งเรืองสำส่นการพิมพ์ 2524,
หน้า 0 - 1

เสรี วงศ์มณฑา "เราเป็นโฮโม" ไกล่หมอ 4(6) : 77 - 79 มิถุนายน 2523

เหม ทองชัย ทัศนคติเชิงเสมอภาคของเยาวชนเซตพระโชนง ปริญญาพันธ์ กศ.ค.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 70 หน้า อักสำเนา

อิทธิพันธ์ วัฒนไพลิน การศึกษาเจตคติและพฤติกรรมทางเพศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร 2527, 122 หน้า

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม "เพศไกล่หมอ ตอนโฮโมเช็กชวล (2)" ไกล่หมอ 2(4) :

83 - 86 เมษายน 2521

_____ "โฮโมเช็กชวล - เลสเบี้ยน" เพศไกล่หมอ สำนักงานนิตยสารไกล่หมอ 2525,
หน้า 231 - 254

เอนกกุล กริแสง "กามวิปรีต" จิตวิทยอบกติ โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พิมพ์โลก 2524, หน้า 276 - 291

- สุภาพ วาดเขียน เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ ไทยวัฒนาพานิช 2525, หน้า 45 - 46
- สุวัฒนา อารีพรุค "ความบกพร่องทางเพศและการวิปริต" ความผิดปกติทางจิต โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, หน้า 381 - 386
- สำนักข่าวไทย อสมท. "รักร่วมเพศในผู้ชายไทยมีมากขึ้นในปัจจุบันนี้" รายงานข่าวประจำวัน
ที่ 11 ธันวาคม 2524, หน้า 7
- สำนักนายกรัฐมนตรี นโยบายและแผนพัฒนาเยาวชนระยะยาว รุ่งเรืองสำส่นการพิมพ์ 2524,
หน้า 0 - 1

- Best, John W. Research in Education. 2 nd. ed New Jersey, Prentice Hall Inc. Englewood Cliffs, 1970, 399 p.
- Coleman, James C. and Broen, William E. Jr., Abnormal Psychology and Modern Life. 7 th. ed, New York. Foresman, 1974. 483 p.
- Dank, Barry M. "Coming out in the Gay World" Psychological Abstracts. 1972. p. 354 - 355
- David, Reuben R. Every You Always Wanted to know about Sex. London. Pan Books, 1969. p. 158 - 159
- Edwards, Allen L. Statistical Analysis. New York Rinehart and Company, 1958, 234 p.
- Evelyn Hooker. "Mal Homosexual and Their Worlds" Sexual Inversion. New York. Basic Book, 1965 p. 33
- *Ferguson, Gorge A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 5 th. ed., Tokyo. Mc Graw Hill Book Company 1981, 549 p.
- Freud, Kurt and Other Parantal Child Kelations in Transexual and Non - Transexual Homosexuals Males. British Journal Psychiatry, 1974 p. 22 - 23
- Girgl, John Lawranu "The Overt Male Homosexual" A Primary Description of a Self - Seleected Population. Dissertation Abstracts 32, 1971, p. 174
- / Houston, John P. et. al, Invitation to Psyehology. New York Academic Press, 1979, 372 p.
- Johnson, Palman O. and Jackson Robert W.B. Introduction to Statistical Methods. New York. Prentics - Hall 1953, 375 p.
- Kinsey, Alfred C. et. al., Abnormal Psychology. New York, D. Van Nostrand, 1977, p. 240
- Kendler, Howard H. Basic Psychology. California W.A. Benjamin, Inc., 1974, 750 p.
- Kinsey, Alfred C. Wardell B. Pomeroy and Clyde E Martin, Sexual Behavior in The Human male. Philadenphia, W.B. Saunders Company. 1947, 304 p.
- London, Louis S. "Development of Sexual Impulse in the Chid" Sexual Deviation Washington D.C. The Linnaere Press Inc., 1951, p. 32

Martin Morozawitz "The Development of Male Homosexual" Journal of Sex Research. Vd. 3(1) p. 31 - 40 · 1972

Thorstone L.I. "Comment" American Journal of Sociology. Vol. 52., 1946 p. 36

West, D.J. Homosexuality. New York. Hunt Bernerd and Co Ltd. 1968, p. 185

ภาคผนวก

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวของนักเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ตอนที่ 3 พฤติกรรมรักร่วมเพศ

2. แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบถูกหรือผิด ขอให้นักเรียนเลือกตอบโดยเสรีตามที่เป็นจริง

3. ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณที่นักเรียนให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงจังด้วยดี

มา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ตามความเป็นจริง

1. ประเภทโรงเรียน

☐ โรงเรียนสหศึกษา

☐ โรงเรียนชาย

☐ โรงเรียนหญิง

2. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเจตคติที่มีต่อพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ให้นักเรียนอ่านข้อความด้านล่างแล้วพิจารณาตนเองว่า เห็นด้วยกับข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาแล้วให้เลือกตอบช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องด้วยเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นความคิดเห็นของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
1	<u>พฤติกรรมรักร่วมเพศกับสังคม</u> สังคมควรยอมรับพฤติกรรม รักร่วมเพศว่าเป็นเรื่องปกติ					
2	การให้สิทธิทางกฎหมายแก่ พวกรักร่วมเพศตามที่เขา ต้องการนั้น มีผลดีมากกว่าผลเสีย					
3	สังคมใดมีผู้ที่มีพฤติกรรม รักร่วมเพศเป็นจำนวนมาก สังคมนั้นจะไม่สามารถพัฒนาให้ มีความเจริญได้เลย					
4	พวกรักร่วมเพศควรสร้างสังคม ของตนเอง ไม่ควรอยู่ร่วมใน สังคมปกติ					
5	การที่มีพวกรักร่วมเพศมาก ๆ จะมีประโยชน์ในเรื่องการลด อัตราการเพิ่มประชากร ซึ่ง เป็นผลดีในสังคมปัจจุบัน					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓ 6	รักรวมเพศเป็นเพียงความนิยม ในสังคมเพียงชั่วขณะเท่านั้น จึงไม่น่าวิตกแต่อย่างใด					
✓ 7	สังคมควรหาความเข้าใจ และ ยอมรับบุคคลรักรวมเพศ ให้สิทธิ เท่าเทียมกับทุกคนในสังคม					
✓ 8	พฤติกรรมรักรวมเพศทำลาย ศีลธรรมและวัฒนธรรม					
9	พฤติกรรมรักรวมเพศทำให้หญิง และชายมีความเสมอภาคทางเพศ มากขึ้น					
10	ผู้มีพฤติกรรมรักรวมเพศแม้จะ ประสบความสำเร็จในอาชีพ การงานแต่ก็มีปัญหาในการ ดำเนินชีวิตในสังคม					
11	ควรมีหน่วยงานหรือองค์กรใด ที่หาหน้าที่แก้ไขพวกรักรวมเพศ ให้กลับเป็นปกติ					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
12	พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็น ความเลื่อมอย่างหนึ่งที่เคิบโต มาพร้อมกับความเจริญของ สังคม					
✓ 13	โรงเรียนควรมีบทบาทในการ ป้องกันการใช้พฤติกรรม รักร่วมเพศ					
✓ 14	ถ้าเยาวชนมีพฤติกรรม รักร่วมเพศเป็นจำนวนมาก อนาคตของประเทศไทยก็เป็น เรื่องน่าเป็นห่วง					
✓ 15	รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมตาม ธรรมชาติอย่างหนึ่งของมนุษย์					
✓ 16	เป็นสิทธิของมนุษย์ที่พึงจะ ร่วมเพศใดก็ได้ตามที่พอใจ					
17	ถ้าสังคมยอมรับว่าพฤติกรรม รักร่วมเพศเป็นเรื่องปกติ ก็จะไม่เกิดปัญหาใด ๆ ใน สังคมได้เลย					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
18	ประเทศจะพัฒนาได้ก็ด้วย ประชากรที่มีคุณภาพ และจะ ไม่มีทางเป็นไปได้ หากมี บุคคลที่มีพฤติกรรมรักรวมเพศ ปะปนอยู่					
19	รักรวมเพศเป็นพฤติกรรมที่ กระทบกระเทือนการสืบทอด เผ่าพันธุ์ของมนุษย์					
✓ 20	รักรวมเพศเป็นพฤติกรรมทาง- เพศอีกรูปแบบหนึ่งของมนุษย์ ไม่ใช่เรื่องผิดปกติ <u>พฤติกรรมรักรวมเพศกับ</u> <u>การยอมรับ</u>					
1	แม้ว่ารอบ ๆ ตัวข้าพเจ้าจะมี ผู้ที่มีพฤติกรรมรักรวมเพศ มากมาย ข้าพเจ้าก็ไม่รู้สึก ผิดปกติแต่อย่างใด					

ตาราง (ทอ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓ 2	ถ้าข้าพเจ้าจะรักใครสักคน ข้าพเจ้าต้องแน่ใจว่า เขาคนนั้นไม่มีพฤติกรรม รักรวมเพศ					
3	ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่สบายใจ หากสมาชิกในครอบครัวมี พฤติกรรมรักรวมเพศ					
4	ข้าพเจ้าพร้อมที่จะสนับสนุน ให้พวกเรารวมเพศคงมีอยู่ ในสังคมต่อไป					
5	ข้าพเจ้าจะรู้สึกเลื่อมศรัทธา กับผู้บริหารในระดับสูงทันที ถ้าทราบว่าเขามีพฤติกรรม แบบรักรวมเพศ					
6	ข้าพเจ้าหวังว่าจะแวงเสมอว่า คนที่ข้าพเจ้ารักชื่นชม และ ศรัทธาจะมีพฤติกรรม รักรวมเพศ					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไว้ แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓ 7	ถ้าเลือกได้ ข้าพเจ้าจะ ไม่ขอเกิดมาเป็นพวก รักรวมเพศอย่างเค็ดขาด					
✓ 8	ถ้าเพื่อนสนิทของข้าพเจ้า มีพฤติกรรมรักรวมเพศ คงกระทบกระเทือนสัมพันธ์ภาพ ระหว่างความเป็นเพื่อน อย่างแน่นอน					
✓ 9	ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร ถ้า ข้าพเจ้าจะมีคนรักที่เป็น เพศเดียวกันกับข้าพเจ้า					
10	ข้าพเจ้าจะเสียใจมาก หากทราบว่าดาราคณโปรด ของข้าพเจ้าเป็นพวก รักรวมเพศ					
11	ข้าพเจ้าต้องการมีส่วนร่วม ในการแก้ไขพฤติกรรม รักรวมเพศให้หมดไปจาก สังคม					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓ 12	รักรวมเพศเป็นพฤติกรรม ทางเพศที่น่าเรียนรู้ และ น่าทดลอง					
13	ข้าพเจ้าจะยอมรับนับถือ เช่นเดิมโดยไม่สนใจว่าเขา จะมีพฤติกรรมรักรวมเพศ หรือไม่					
14	ข้าพเจ้าป้องกันตนเองตลอด เวลา เพื่อหลีกเลี่ยง พฤติกรรมรักรวมเพศ					
✓ 15	ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าพบผู้ที่มี พฤติกรรมผิดเพศจะรู้สึก ไม่สบายใจเพราะรู้สึกว่า เป็นเรื่องไม่ปกติ					
✓ 16	การรวมเพศกับคนเพศ เดียวกันเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้า รู้สึกขยะแขยง น่ารังเกียจ					
17	แม้ว่าผู้บริหารระดับสูงของ ประเทศจะมีพฤติกรรม รักรวมเพศ ข้าพเจ้าก็จะ รู้สึกว่า เป็นเรื่องธรรมดา					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
✓ 18	ถ้าข้าพเจ้าเป็นหัวหน้างาน พฤติกรรมรักรวมเพศจะเป็น ข้อจำกัดหนึ่งซึ่งข้าพเจ้า ไม่สามารถรับเข้าทำงานได้					
19	ข้าพเจ้าต้องการให้พวก รักรวมเพศที่มีอยู่นี้กลับไป มีพฤติกรรมทางเพศที่ปกติ					
✓ 20	ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่จะช่วย เรียกร้องสิทธิให้แก่พวก รักรวมเพศ					
	<u>พฤติกรรมรักรวมเพศกับ</u> <u>สุขภาพ</u>					
✓ 1	รักรวมเพศเป็นพฤติกรรมของ คนที่มีความบกพร่องทางจิต					
✓ 2	พฤติกรรมรักรวมเพศเป็น เหตุสำคัญในการกระจาย โรคติดต่อทางเพศ					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3	รักร่วมเพศเป็นการระบาย ความเครียดทางอารมณ์ อีกทางหนึ่งเท่านั้น ไม่ใช่ เรื่องฉกฉก					
4	รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรมที่ บั่นทอนสุขภาพจิต					
5	พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นกาม วิตถารหรือกามวิปริต					
6	ผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ จำเป็นต้องได้รับการบำบัด จากจิตแพทย์					
7	พวกรักร่วมเพศที่ยอมรับ ตนเองเป็นผู้มีสุขภาพจิตดี					
8	คนที่มีสุขภาพกายและ สุขภาพจิตสมบูรณ์ ย่อมไม่มี พฤติกรรมรักร่วมเพศ					
9	รักร่วมเพศเป็นพฤติกรรม ที่จะนำความเสื่อมโทรม มาสู่สุขภาพทางกายได้					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
10	พฤติกรรมรักร่วมเพศเป็นเพียง รสนิยมในการร่วมเพศ ชนิดหนึ่ง ไม่เกี่ยวกับเรื่อง สุขภาพ					

* ตอนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมรักร่วมเพศ

ให้นักเรียนอ่านข้อความด้านซ้ายมือ แล้วพิจารณาตนเองว่าเคยมีพฤติกรรม
ตามข้อความนั้นมากน้อยเพียงใด แล้วเลือกตอบข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ช่องด้วยเครื่องหมาย
✓ ในช่องที่เป็นพฤติกรรมของนักเรียน

ข้อ	ข้อความ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	เป็นครั้งคราว	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ
✓	ข้าพเจ้าจะเกิด ความรู้สึกทางเพศได้ ถ้าได้ดูภาพเปลือย ของคนเพศเดียวกัน					
2/	ข้าพเจ้าเคยถูก ชักชวนให้ร่วมเพศกับ คนเพศเดียวกัน					

ตาราง (ต่อ)

ข้อ	ข้อความ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	เป็นครั้งคราว	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ
3	ข้าพเจ้าเคยคิดทดลอง รวมเพศแบบ รักรวมเพศ					
4	อารมณ์ทางเพศของ ข้าพเจ้าเกิดขึ้นได้ แม้จะถูกกระตุ้น โดยคนเพศเดียวกัน					
5	ข้าพเจ้าเคยสำเร็จ ความใคร่ให้แกกัน ในระหว่างเพศ เดียวกัน					
6	ข้าพเจ้าต้องการ ให้เพื่อนเพศ เดียวกันมีอารมณ์ และความรู้สึกทางเพศ กับตนเอง					
7	ข้าพเจ้ามีความสุข ทุกครั้งที่มีถึงการ รวมเพศแบบ รักรวมเพศ					

ข้อ	ข้อความ	ไม่เคยเลย	น้อยมาก	เป็นครั้งคราว	เป็นส่วนมาก	เป็นประจำ
8	ข้าพเจ้าถูกบังคับให้รวมเพศกับเพศเดียวกัน					
9	ข้าพเจ้ามีความสุขและพอใจในสัมพันธภาพแบบรักรวมเพศของตนเอง					
10	ข้าพเจ้าทดลองรวมเพศกับเพศเดียวกัน					
11	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการมีพฤติกรรมแบบรักรวมเพศ					
12	ข้าพเจ้าเคยถูกขอความรักจากคนเพศเดียวกัน					
13	ข้าพเจ้ามีคนที่รักที่เป็นเพศเดียวกัน					
14	ข้าพเจ้ามีความสุขทุกครั้งที่ถูกเล้าโลมด้วยเพศเดียวกัน					
15	ข้าพเจ้ามักรู้สึกว่าเป็นคนเพศเดียวกันกับข้าพเจ้ามีเสน่ห์สนใจกว่าเพศตรงข้าม					

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจแจกเป็นรายชื่อของแบบสอบถามเจตคติที่มีต่อ
พฤติกรรมรักรวมเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)
	<u>พฤติกรรมรักรวมเพศ กับสังคม</u>		<u>พฤติกรรมรักรวมเพศ กับการยอมรับ</u>		<u>พฤติกรรมรักรวมเพศ กับสุขภาพ</u>
1.	2.41	1.	2.63	1.	4.67
2.	1.96	2.	3.84	2.	4.77
3.	2.73	3.	2.56	3.	3.58
4.	2.55	4.	3.78	4.	6.01
5.	2.80	5.	3.76	5.	3.23
6.	3.45	6.	2.23	6.	3.25
7.	2.56	7.	4.09	7.	3.65
8.	2.42	8.	3.61	8.	4.05
9.	1.77	9.	2.44	9.	3.42
10.	3.72	10.	3.14	10.	5.91
11.	2.20	11.	3.58	11.	3.60
12.	4.11	12.	3.43	12.	4.87
13.	3.18	13.	2.66	13.	3.72
14.	3.50	14.	2.12	14.	3.88
15.	4.04	15.	4.59	15.	4.04
16.	2.20	16.	5.21		

ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)	ข้อ	ค่าอำนาจแจก (t)
17.	4.14	17.	3.13		
18.	3.50	18.	3.03		
19.	2.95	19.	3.47		
20.	2.13	20.	2.58		

ตาราง 20 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามพฤติกรรมรักรวมเพศ

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1.	3.01
2.	2.45
3.	2.31
4.	2.20
5.	2.00
6.	2.15
7.	3.68
8.	4.13
9.	4.56
10.	3.58
11.	4.36
12.	4.28
13.	2.34
14.	4.61
15.	2.42

การประเมินค่าของจอห์นกับลิวเบสท์ (John W. Best)

ค่าคะแนนเฉลี่ย	ระดับ
3.6668 - 5.0000	สูง
2.3334 - 3.6667	ปานกลาง
1.0000 - 2.3333	ต่ำ